

Örvendjenek és ujjongjanak a nemzetek, mert igazsággal ítéled a népeket és kormányozod a földön a nemzeteket. Áldjanak téged a népek, Isten, áldjanak téged a népek valamennyien!

Zsolt 67,5-6

Fotó: Lambert Attila

Az igazi együttérzés a szeretetből születik

A Könnyező Szűzanya búcsúünnep Győrben

A Vérrel Könnyező Szűzanya búcsúünnepé alkalmából Veres András győri megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke március 17-én szentmisét mutatott be a győri Nagyboldogasszony-székesegyházban. Az ünnep első napján, március 16-án, a papi zarándoklat keretében megtartott szentmise főcelebránsa és szónoka Várszegi Asztrik püspök, nyugalmazott pannonhalmi főapát volt.

A háromszázhuszonhét évvel ezelőtt történt könnyezés emléke ma is egybegyűjti a híveket Győrben. Szűz Mária kegyképét 1655-ben menekítette ide egy üldözött író püspök, Walter Lynch. A Szűzanyát és a gyermek Jézust ábrázoló kép 1697. március 17-én, Szent Patrik, Írország térítő apostola és védőszentje emléknapiján vérrel könnyezett. Ennek az eseménynek az évfordulója hagyományosan a Győri Egyházmegye búcsúünnepé. Évről évre határon innen és túlról érkeznek zarándokok a kétnapos búcsúra, hogy a könnyeivel értünk

könnyörgő Mária közbenjárását kérjék életükért, szeretteikért.

Március 16-án a Győri Egyházmegye lelkipásztorai és szüleik elzarándokoltak a győri Nagyboldogasszony-székesegyházba, hogy kifejezzék tiszteletüket a Könnyező Szűzanya kegyképe előtt. A búcsú első napjának délelőttjén hagyomány ez az esemény, amelyre 2019 óta Veres András megyéspüspök kezdeményezésére a papok szüleit is meghívják.

A búcsú első napján a szentmise főcelebránsa és szónoka Várszegi Asztrik püspök, nyugalmazott pannonhalmi főapát volt. A szertartáson Veres András győri megyéspüspök, Pápai Lajos nyugalmazott győri megyéspüspök és a jelen lévő pap testvérek koncelebráltak, köztük Böcskei Győző székesegyházi plébános; Kálmán Imre püspöki irodai igazgató; Reisner Ferenc, a Brenner János Hittudományi Főiskola rektora, valamint Fazakas Márton premontrai apát.

„Úgy kell szólnunk, hogy általunk és velünk megújuljon az ország kereszténysége.

(Folytatás az 5. oldalon)

Ha látni akarjuk Jézust...

Michael W. Banach nuncius, érsek Kecskeméten, a Szentcsalád Plébánián

Michael Wallace Banach érsek, Magyarország apostoli nunciusa március 17-én meglátogatta Kecskeméten a Szentcsalád Plébániát. A szentmisét követően bemutatkozott a plébánián működő számos közösség, tagjaik kérdéseket intéztek a nunciushoz, ő pedig szívhez szóló, bátorító gondolatokkal erősítette meg őket. Minden korosztály együtt ünnepelt a meghitt, családias légkörű találkozón.

(Folytatás a 6. oldalon)

Életünk csak a szeretetben lehet teljes

A hatvanéves Palánki Ferenc püspököt köszöntötték Debrecenben

Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök március 11-én töltötte be 60. életévét. Ebből az alkalomból a főpásztor munkatársai ünnepet rendeztek; Palánki Ferenc szentmisét mutatott be a debreceni Szent Anna-székesegyházban, melynek keretében hálát adtak a Jóistennek a főpásztor életéért, szolgálatáért.

Az ünnepi szentmisén jelen volt Michael W. Banach érsek, Magyarország apostoli nunciusa, Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek; Veres András, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnöke, győri megyéspüspök; az MKPK tagjai, határon túli magyar egyházmegyei főpásztorai,

református és evangélikus püspökök, az egyházmegye papjai, papnövendékek, Palánki Ferenc családtagjai, rokonai, barátai, közéleti szereplők, az egyházmegyei intézmények vezetői és a püspöki hivatal munkatársai.

(Folytatás a 7. oldalon)

Egyházi személyeket tüntettek ki nemzeti ünnepünk alkalmából

(Részletek a 3. oldalon)

Ez a Megváltó története

Passióelőadás lesz a budapesti Rokolya utcai templomban nagypénteken este

Az utóbbi években megszapordtak a húsvéti időszakban a passióelőadások. Az idei nagypénteken a budapest-külső-angyal földi Mária Keresztények Segítsége-plébániatemplom közösségi házában mutatja be Jézus szenvedéstörténetét a plébániaközösség hivatásos színészekből és amatőr színjátszók-ból álló lelkes csoportja.

Nagybőjt negyedik hetében, szerda kora délután beszélgetünk a közösségi ház termében az előadás alkotóival, szereplőivel. A passiójáték ötletgazdája és fő szervezője, Tilk Károly gépészmérnök, építési vállalkozó játszott már filmen és

színházban is, ahol hivatásos színész partnerei voltak. Elmondta: a több mint nyolcnyolc esztendő múltára visszatekintő templom alatt található közösségi terem, ahol most ülünk, egykor romhalmaz volt. Néhány évvel ezelőtt felújították, és Mária-terem lett az új neve. A munkálatokban maga is tevékenyen részt vett. A falak bontásakor „csodálatos, szép nagy tér” tárult elénk; úgy találták, egy részében színpad is elfér. „Mintegy isteni sugallatra beugrott nekem, hogy ezzel kezdeni lehetne valamit, és azonnal bevillant az is: passiót adhatnánk itt elő” – idézte fel a kezdeteket Tilk Károly.

(Folytatás a 9. oldalon)

Nem lehet „jog” az emberi élet kioltása
A Pápai Életvédő Akadémia a francia abortusztilról
2. oldal

A sebeit vállaló Krisztust képviseljük
Húszéves a budapesti kórházlelkeség
11. oldal

A Notre-Dame újjáépítéséről
12. oldal

Amikor minden értelmét veszti, tartsunk ki türelmes hittel!

Február 14-én a VI. Pál Teremben tartott általános kihallgatás keretében a Szentatya folytatta az úgynevezett főbűnökről és erényekről szóló katekézissorozatát. A Mt 26,36.40-41 alapján az akédia kísértésének veszélyességéről elmélkedett. Az alábbiakban Ferenc pápa teljes katekézisének fordítását közreadjuk.

Kedves testvéreim, jó napot kívánok! A főbűnök között van egy, mely gyakran észrevétlen marad, talán a neve miatt, amelyet sokan nem nagyon értenek: az akédiáról beszélünk. Ezért van az, hogy a főbűnök felsorolásában az akédia szót gyakran helyettesítik egy másik, sokkal ismertebb kifejezéssel, a restség szóval. A valóságban azonban a restség inkább hatás, mint ok. Ha valaki tétlen, tunya, fásult, azt mondjuk rá, hogy rest, lusta. De ahogy az ókori sivatagi atyák bölcsessége tanítja, ennek a restségnek gyakran az akédia a gyökere. Ez a görög eredetű kifejezés szó szerint azt jelenti, hogy „a gondoskodás hiánya”, „a gondozás hiánya”, a „törődés hiánya”.

Nagyon veszélyes kísértésről van szó, mellyel nem szabad tréfálni. Aki áldozatául esik, olyan, mintha halálvágy kerítené hatalmába: undort érez minden iránt; unja az Istennel való kapcsolatot; a legszentebb cselekedetek is, melyek korábban megmelengették a szívét, most teljesen hasztalannak tűnnek. Kezdi sajnálni az idő múlását és a visszahozhatatlanul maga mögött hagyott fiatalságot.

Az akédia a „dél ördöge”: a nap közepén ér el bennünket, amikor a fáradtság a tetőfokára hág, és az előttünk álló órák egyhangúnak, elviselhetetlennek tűnnek. Egy híres leírásban Evagriosz szerzetes így mutatja be ezt a kísértést: „Akit megszáll az akédia, az állandóan az ablakot bámulja, értelme pedig látogatókról ábrándozik. [...] Amikor olvas, gyakran ásít, s könnyen elnyomja az álm; dörgöli a szemeit, összedörzsöli a kezét, felemeli a tekintetét a könyvből és bámulja a falat; majd újra belenéz, s olvas egy kicsit [...] végül becukja a könyvet, s a feje alá téve bóbiskol-

ni kezd. De nem alszik mélyen, mert az éhség felébreszti, s arra ösztönzi, hogy az evéssel foglalkozzon;” aztán „az akédiától szenvedő szerzetes rest az imádságra.”

A mai olvasó ezekben a leírásokban olyasmit lát, ami nagyon emlékeztet a depresszió betegségére, mind pszichológiai, mind filozófiai szempontból. Aki ugyanis az akédia fogságába esik, elveszíti élete értelmét, az imádkozás unalmassá válik számára, minden erőfeszítést értelmetlennek lát. Ha fiatalunkban szenvedélyes vágyak lelkesítettek, ezek most logikátlanok tűnnek, olyan álmoknak, amelyek nem tet-

tek boldoggá. Így nem-törődömmé válunk, és a figyelemelterelés, a nem gondolkodás tűnik az egyetlen kiútnak: szeretnénk kábultak lenni, teljesen üres elmével rendelkezni...

Kicsit olyan ez, mintha már előre meghalnánk, és ez igen kellemetlen. A lelkeség mesterei különböző elenszereket javasolnak erre a súlyos bajra, melyet rendkívül veszélyesnek tapasztalunk. Arra szeretnék rámutatni, ami számomra a legfontosabbnak tűnik: a hit türelmének nevezném. Bár az akédia csapása alatt az ember vágya „máshol” kalandozhat, elmenekülhet a valóság elől, mégis bátran a helyünkön kell maradnunk, és be kell fogadnunk Isten jelenlétét „itt és most”, bármilyen helyzetben legyünk is. A monasztikus szerzetesek azt mondják, hogy számukra a cella az élet legjobb tanítója, mert ez az a hely, amely konkrétan és naponta beszél nekik az Úrral való szeretettörténetükről. Az akédia ördöge éppen ennek az „itt és most”-nak az egyszerű örömet, a valóság iránti hálás ámulatot akarja elvenni; el akarja hitetni velünk, hogy minden hiábavaló, semminek sincs értelme, nem érdemes törődni semmivel és senkivel. Mi is találkoznak az életben

az akédia csapdájába esett emberekkel, akikről azt mondjuk: „Ó, mennyire fásult!” Nem szeretünk velük lenni. Életuntságukkal másokat is megfertőznek. Ez az akédia.

Hányan voltak, akik az akédia szorításában, arctalan nyughatatlanságtól mozgatva ostobán elhagyták a helyes utat, amelyen elindultak. Az akédia elleni harc döntő jelentőségű, melyet mindenáron meg kell nyerni. Ez a küzdelem a szenteket sem kímélte, sokuk naplójában vannak olyan oldalak, melyek félelmetes időszakokról, a hit éjszakáiról vallanak, amikor minden sötétbe borul. Ezek a szentek arra tanítanak, hogy türelmet tanúsítva, a hit szegénységének elfogadásával jussunk át ezeken az éjszakákon. Azt tanácsolták, hogy az akédia nyomása alatt vegyük ki-sebbre elkötelezettségünk fokát, elérhetőbb célokat tűzzünk ki, közben pedig tartsunk ki, és támaszkodjunk Jézusra, aki sosem hagy el bennünket a kísértésben.

Az akédia által próbára tett és meggyötört hit nem veszít értékéből. Sőt, ez az igazi hit, az igazán emberi hit, mely mindenek ellenére, az elvakító sötétség ellenére is alázatosan hisz. Ez a hit megmarad a szívben, mint a parázs a hamu alatt. Mindig megmarad. És ha bármelyikünket megszállja az akédia, vagy ha bármelyikünk az akédia kísértésébe esik, próbáljon magába nézni, és megőrizni a hit parázsát: így juthatunk előre!

Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican Media

Nem lehet „jog” az emberi élet kioltása

A Pápai Életvédő Akadémia a francia abortusztörvényről

A Pápai Életvédő Akadémia nyilatkozatában csatlakozott a francia Egyházhoz, és megszavazása napján, március 4-én határozottan elítélte azt a módosítást, amely alkotmányos jogként rögzítette az abortuszt Franciaországban. Az előterjesztett törvényjavaslatot mind a nemzetgyűlés, mind a szenátus elfogadta, és a parlament plenáris ülésén nagy többséggel véglegesen jóváhagyták.

Az Emmanuel Macron elnök kormánya által előterjesztett törvényjavaslatot 780 igen és 72 nem szavazat mellett hagyták jóvá. A Pápai Életvédő Akadémia (Pontificia Accademia per la Vita – PAV) nyilatkozatában megismételte a Francia Püspöki Konferencia (CEF) álláspontját, miszerint az abortuszt – „amely továbbra is az élet elleni támadás” – nem lehet „kizárólag a nők jogainak szemszögéből” vizsgálni, és csatlakozott a püspökök azon észrevételéhez, hogy a javaslat „nem említi a gyermeküket megtartani kívánóknak nyújtott támogató intézkedéseket”. A Pápai Életvédő Akadémia kitarított amellett, hogy „az egyetemes emberi jogok korszakában nem lehet »jog« az emberi élet kioltása”.

„Minden kormánynak és vallási hagyománynak – emelték ki – mindent meg kell tennie annak érdekében, hogy a történelem e szakaszában az élet védelme abszolút prioritásá váljon, konkrét lépéseket téve a béke és a társadalmi igazságosság érdekében, és hatékony intézkedéseket hozva az erőforrásokhoz, az oktatáshoz és az egészségügyi ellátáshoz való egyetemes hozzáféréséhez.” „Korunk sajátos élethelyzeteit, bonyolult és drámai összefü-

géseit egy olyan jogi kultúra eszközeivel kell megoldani, amely mindenekelőtt a leggyengébbek és a legkiszolgáltatottabbak védelmét tartja szem előtt – áll a Pápai Életvédő Akadémia közleményében. – Az élet védelme az emberiség első számú célja kell hogy legyen, s ez csak egy konfliktusoktól és sérelmekről mentes világban fejlődhet, ahol a tudomány, a technológia és az ipar az emberi személy és a testvériség szolgálatában áll.”

Ferenc pápát idézve úgy fogalmaznak, hogy a Katolikus Egyház számára „az élet védelme nem egy ideológia, hanem valóság, emberi valóság, amely minden keresztényt érint, pontosan azért, mert keresztények és mert emberek”.

„Arról van szó, hogy a kultúra és a nevelés területén cselekedjünk, hogy a jövő nemzedékeinek átadjuk a szolidaritás, a gondoskodás, a befogadás magatartását, jól tudva, hogy az élet kultúrája nem a keresztények kizárólagos öröksége, hanem mindazoké, akik a testvéri kapcsolatok kiépítésén munkálkodva elismerik minden egyes ember értékét, még a törekény és szenvedő emberét is” – olvasható a nyilatkozatban.

Forrás és fotó: a Vatican News angol nyelvű szerkesztősége

A francia püspökök elítélik Emmanuel Macron eutanáziáról szóló új törvényjavaslatát

A francia főpásztorok csalódottságuknak adtak hangot Emmanuel Macron elnök bejelentése miatt, hogy új törvényjavaslatot nyújt be, amely legalizálja az orvosi segítséggel végrehajtott elhalálozást.

Az abortuszt alkotmányos joggá nyilvánító francia alkotmánymódosítás legutóbbi, immár végleges elfogadása után Emmanuel Macron elnök március 11-én bejelentette, hogy májusban törvényjavaslatot terjeszt elő, amely legalizálja a végső stádiumban lévő betegek halálához nyújtott orvosi segítséget. A lépés azt a 2023 őszén indított hosszas konzultációt követi, ahol a többség támogatta a törvényt, amely a 2022-es elnökválasztási kampány programjának részét képezte.

A francia Libération napilapnak és a La Croix katolikus napilapnak adott interjújában a francia elnök kifejtette, hogy az intézkedés szigorúan a rövid és középtávú betegségeknél, például a végső stádiumú rákban szenvedő felnőttekre vonatkozna. Elmondta, az új törvény lehetővé tenné, hogy a haldokló beteg teljes értelmi képessége tudatában maga vegyen be halált okozó szert, illetve abban az esetben, ha a beteg erre fizikailag nem képes, más személy kijelölését kérje, hogy segítse ebben. Ha az egészségügyi szakemberek elutasítják a kérést, a beteg egy másik orvoscsoporthoz fordulhat vagy fellebbezhet – tette hozzá. A javasolt szöveg szerint az anyag beadható a beteg otthonában, idősok otthonában vagy gondozási központokban. Az orvosszakértőknek tizenöt nap áll majd rendelkezésükre, hogy válaszoljanak az elhalálozáshoz szükséges segítségkérésre, a jóváhagyás pedig három hónapig lesz érvényes, amely időszakban a beteg visszaléphet a döntéstől.

A francia katolikus püspökök, akik régóta szorgalmazták a palliatív ellátás megerősítését, elutasították a törvényjavaslatot. „Egy ilyen törvény, bármi legyen is a célja, az egész egész-

ségügyi rendszerünket a halál mint megoldás felé mozdítja el” – nyilatkozta Éric de Moulins-Beaufort reimsi érsek, a francia püspöki konferencia (CEF) elnöke a La Croix-nak.

Macron elnök tovább szította a vitákat azzal, hogy a törvényjavaslatot „testvériségi törvénynek” nevezte. Moulins-Beaufort érsek rámutatott: megtevesztő „testvériségi törvénynek” nevezni azt a szöveget, amely mind a segített öngyilkosságot, mind az eutanáziát lehetővé teszi.

Matthieu Rougé, Nanterre püspöke, aki részt vett a konzultáción, nyomatékosította, hogy a szöveget nem lehet „testvériségi törvénynek” tekinteni. „A testvériség minden egyes személy életének feltétel nélküli tiszteletén keresztül valósul meg” – hangsúlyozta.

A francia püspökök csalódottságukat fejezték ki amiatt, hogy a hangsúlyt a beteg emberek halálának elősegítésére helyezték, nem pedig szenvedéseik enyhítésére és a lehető legjobb életminőség biztosítására a palliatív ellátás révén.

Forrás: Vatikáni Rádió
Fotó: Felipe Caparros/Shutterstock

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes március 15., az 1848–49-es forradalom és szabadságharc kitörésének 176. évfordulója alkalmából állami kitüntetésekkel adta át március 14-én Budapesten, a Karmelita kolostor épületében.

A miniszterelnök-helyettes a Magyar Érdemrend lovagkeresztjét adta át mások mellett *Berhidai Piusz* ferences szerzetesnek, a Magyarok Nagyasszonya Ferences Rendtartomány tartományfőnökének nagy elhivatottsággal végzett oktatói, nevelői és lelkipásztori szolgálata, a régi magyar irodalom kutatásában elért eredményei, valamint ferences források, különösen Szent Bonaventura *Legenda Maiorjának* magyar nyelvre fordítása érdekében végzett értékes munkája elismeréseként; *Derdák Éva* festő-restaurátor művésznek hazánk középkori, új- és legújabb kori freskóinak, falképeinek és festményeinek feltárásában, illetve restaurálásában vállalt szerepe elismeréseként; *Horváthné Hatos Éva* nyugalmazott szakmérnöknek, a Keresztény Értelmiségi Szövetség csornai csoportja elnökének, az országos elnökség tagjának értékes közösségépítő munkája és a fiatal tehetségek kibontakoztatását szolgáló tevékenysége elismeréseként; *Kemenes Gábornak*, a Nagykovácsi Nagyboldogasszony Római Katolikus Plébánia plébánosának példaértékű lelkipásztori munkája, sokak lelki megújulását szolgáló zárandoklatok szervezőjeként végzett, magyarságtudatot

Egyházi személyeket tüntettek ki nemzeti ünnepünk alkalmából

erősítő kiemelkedő tevékenysége elismeréseként; *Kertész Péter* pápai káplánnak, kánonknak, a Csepel-Belvárosi Kisboldogasszony Plébánia esperes-plébánosának több mint négy évtizedes lelkipásztori szolgálata, az elesetteket és a szegényeket felkaroló karitatív és odaadó közösségépítő tevékenysége elismeréseként; *Krupláné Nagy Ágnes* nyugalmazott óvodapedagógusnak, a Keresztény Értelmiségi Szövetség keszthelyi csoportja volt elnökének, a Fűvészkerti-Tündérkert Alapítvány volt elnökének több évtizedes óvodapedagógusi tevékenysége, a Keresztény Értelmiségi Szövetség keszthelyi csoportjában végzett kimagasló közösségépítő és szociális munkája, valamint a határon túli magyarság megmaradását szolgáló erőfeszítései elismeréseként; *Pallos Andrásnak*, a Magyar Máltai Lovagok Alapítványa kuratóriumi elnökének az elesettek és a rászorulókat érdeklő végzett önzetlen, karitatív munkája elismeréseként; *Piazza-Georgi Barabárnak*, a Magyar Máltai Lovagok Szövetsége és a Beregszászi Járási Máltai Szeretetszolgálat kommunikációs vezetőjének a szegények, az elesettek és a rászorulókat érdeklő különös érzékenységgel és odaadással végzett önzetlen, karitatív tevékenysége elismeréseként; *Soós Viktor Attila* egyháztörténész-

nek, a Nemzeti Emlékezet Bizottsága tagjának, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsész- és Társadalomtudományi Kara Történettudományi Intézetének oktatójának a 20. századi magyar történelem és egyháztörténet területén végzett kiemelkedő kutatói-oktatói munkája elismeréseként; *Suhajda János* háziorvosnak, a Keresztény Értelmiségi Szövetség keceli csoportja elnökének magas színvonalon végzett, több évtizedes háziorvosi tevékenysége, valamint a Keresztény Értelmiségi Szövetség keceli csoportjában és országos elnökségében vállalt közösségépítő szerepe elismeréseként.

Sulyok Tamás köztársasági elnök a Magyar Arany Érdemkereszt kitüntetését adományozta mások mellett *Gelencsér Lászlónak*, a budapesti Piarista Gimnázium tanárának a terem-

tett világ mélyebb megismerésére ösztönző, több évtizede elhivatottan végzett pedagógusi munkája elismeréseként; *Miklós János* nyugalmazott plébánosnak, a Nagykátai Római Katolikus Egyházközség kisegítő lelkipásztornak közel hat évtizedes, a keresztény közösségek erősítésében és a hátrányos helyzetűek felkarolásában egyaránt példaadó lelkipásztori szolgálata, az egyházi közoktatás szervezésében vállalt szerepe elismeréseként; *Tőkés Mária Tündének*, a Kodály Zoltán Magyar Kórusiskola tanárának, a Felsőkrizsztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia Scholája kórusvezető karnagyának, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Tanárképzési Tanácsa oktatójának a gregorián zenei kultúrát hitelesen művelő és továbbadó zenepedagógusi munkája, önzetlen közösség-

szervezői tevékenysége elismeréseként; *Winkler Zsoltnak*, a csornai Jézus Szíve-templom plébánosának, a II. Rákóczi Ferenc Római Katolikus Óvoda és Általános Iskola püspöki biztosság nagy elhivatottsággal végzett lelkipásztori szolgálata és odaadó közösségépítő tevékenysége elismeréseként.

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes a Magyar Ezüst Érdemkereszt kitüntetését adta át mások mellett *Gelley Anna Melindának*, a Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulat önkéntes programszervezőjének, korábbi irodavezetőjének a *Szentírás* széles körű megismertetését számos képzés megszervezése mellett a bibliai történetek bemutatását segítő figurák készítésével, illetve használati módszertanának kidolgozásával szolgáló munkája elismeréseként.

Csák János kultúráért és innovációért felelős miniszter, Vitályos Eszter, a Kulturális és Innovációs Minisztérium parlamenti államtitkára és Závogyán Magdolna kultúráért felelős államtitkár állami kitüntetésekkel adta át március 15-én a Pesti Vigadóban március 14-én, csütörtökön. Magyar Érdemrend lovagkeresztje polgári tagozat kitüntetésben részesült mások mellett *Kalóné Szűcs Erzsébet*, az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem oktatási

főigazgatója. Magyar Arany Érdemkereszt polgári tagozat kitüntetésben részesült mások mellett *Dr. Dávid Mária* pszichológus, gyógypedagógus, az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem Pedagógiai Kara Gyógypedagógiai Intézetének igazgatója, főiskolai tanára. Kiemelkedő újságírói tevékenysége elismeréseként Táncsics Mihály-díjban részesült mások mellett *Szikora József*, a Magyar Katolikus Rádió főszerkesztője.

Nemzeti ünnepünk alkalmából Kossuth- és Széchenyi-díjakat, valamint a Magyar Érdemrend kitüntéseit adták át március 14-én, a Parlament kupolacsarnokában. A Magyar Érdemrend parancsnoki keresztje a csillaggal polgári tagozat kitüntetését vehette át mások mellett *Dienes-Oehm Egon* jogász, volt alkotmánybíró és nagykövet, Magyarország Európai Unió melletti Állandó Képviselőtársának korábbi helyettes állandó képviselője, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Jog- és Államtudományi Karának címzetes egyetemi docense; *Szívós Mária* jogász, volt alkotmánybíró, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Jog- és Államtudományi Karának címzetes egyetemi tanára Magyarország alkotmányos rendjének védelmét szolgáló felelősségteljes munkája, a büntetőjog területén bíróként és oktatóként egyaránt példaadó felkészültséggel végzett, magas színvonalú szakmai tevékenysége elismeréseként.

Forrás: MTI
Fotó: Lambert Attila

Az áttért zsidó emberek egyházjogi státusza Szabadegyetemi beszélgetés az Óbudai zsinagógában

Az Egységes Magyarországi Izraelita Hitközség (EMIH) – Magyar Zsidó Szövetség és a Milton Friedman Egyetem szervezésében, a Zsidó Tudományok Szabadegyeteme Alapítvány közreműködésével elindult a *Berésit (Kezdetkor)* című hittudományi szabadegyetem, amelynek első rendezvényét Erdő Péter bíboros, prímás részvételével tartották még március 14-én Budapesten, az Óbudai zsinagógában.

A pódiumbeszélgetés résztvevői – Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek; Oberlander Báruch ortodox rabbi és Zsugyel János evangélikus teológus, a *Miskolci Keresztény Szemle* főszerkesztője – többek között arra keresték a választ, hogy mi az egyházjogi státuszuk a vészorkor idején ki- és bekeresztelkedett személyeknek, életveszély esetén szabad-e vallást váltani, illetve hogy egyházjogi értelemben mi a sorsa annak, aki nem meggyőződésből lett egy egyház tagja. A beszélgetés moderátora Negyela László teológus volt, aki a külföldi úton lévő Köves Slomó, az Egységes Magyarországi Izraelita Hitközség vezetője, az Óbudai zsinagóga rabbija köszöntését is tolmácsolta minden jelenlévő számára. Az eseményen részt vett Vejkay Imre képviselő, a Magyar Parlamenti Imacsoport vezetője. Negyela László bevezetőjében elmondta, két jelentős ki- és bekeresztelkedési hullámról beszélhetünk: a 19. század végén, illetve a 20. század elején. „Az előbbi a dualista kor kulturális jelensége, amikor a zsidóság kimutatható hányada tér át keresztény hitre, s amely

folyamat 1920 környékén áll meg, a másik az 1939-től 1944-ig tartó időszak, ez utóbbi az életmentés ideje.”

Egyházjogi szempontból a kettő között nincs alapvető különbség – mondta kérdésre válaszolva Erdő Péter bíboros. A kikeresztelkedés szóra reflektálva hozzátette: ha a kereszténység kezdeteit nézzük, szó sincs arról, hogy aki a Názáreti Jézust elfogadta messiásnak, az ne maradt volna zsidó. Amikor az a határozat született, hogy a keresztényeket kizárják a zsinagógából, attól kezdve különült el „a kint és a bent”.

„A döntő szempont az, hogy az illető személy határozottan kérje a keresztiséget. Már a kora bizánci korban az Egyház hivatalos döntéssel elutasította az erőszakos kereszteléseket, sőt kijelentette, hogy azok érvénytelenek. Az akarat, a szándék kinyilvánítása érvényességi feltétel, a hitelnek megismerése, a keresztény élet alapelveinek elfogadása, esetleg hosszabb-rövidebb ideig történő begyakorlása (katekumenátus) elő van írva, de nem érvényességi kellék.”

A bíboros rámutatott: az említett második hullámban (1939–1944) a három hónapos felkészülési (egyházmegyei) előírást több helyen körlevéli rendelkezéssel egy hónapra rövidítették a sürgető szükséghelyzetben. Arra a kérdésre, hogy életveszély esetén elhagyható-e a zsidó vallás, Oberlander Báruch ortodox rabbi azt válaszolta, hogy a zsidó vallási előírások szerint életveszély esetében majdnem minden parancsolat fel van függesztve, három kivétellel, amelyek közül az egyik magában foglalja, hogy a zsidóságot életveszély esetén sem szabad megtagadni, az embernek vállalnia kell a mártírságot. A zsidó vallási törvény (Halacha) meghagy egy-két lehetőséget, ha életmentésről van szó, például a kétértelmű válaszádat. Másrészt a zsidó embernek szabad nem felelni a zsidó mivoltot firtató kérdésre, de tagadással válaszolni nem szabad.

Erdő Péter bíboros az áttért zsidók helyzetéről szólva hangsúlyozta, Magyarországon a katolikus egyházi hatóság részéről soha nem érte őket

megkülönböztetés. A Magyar Szent Kereszt Egyesületet a római katolikus hitre áttért zsidók érdekképviseletére hozták létre, a szervezetnek 1944-ben történt feloszlásáig Boldog Apór Vilmos is elnöke volt.

Oberlander Báruch rabbi arról is beszélt, hogy a zsidó vallási jog szempontjából a zsidó vallásból való kitérés nem érvényes: aki zsidó anyja gyermeke, az zsidónak számít, még akkor is, ha az anyja elhagyta a vallását. A rabbi felidézett egy esetet, amikor egy 1860-ban kitért ember leszármazottjának ügyét vizsgálta, ami az illető házasságához volt szükséges. A bizonyítási eljárás után ki tudta adni a papírt annak zsidóságáról, az izraeli rabbinátus pedig elfogadta azt.

„Tehát a zsidó jog szerint kitérni nem lehet – szögezte le a rabbi –, a ki-vagy áttért továbbra is zsidó marad. A háború után azok, akik nyilatkoztak arról, hogy szeretnének visszatérni, és a rituális fürdőben (mikve) való alámerítkezést elvégezték, visszatérhettek. Sőt, még akár ez utóbbi nélkül is, bár az alámerítkezést illet megtenni, hiszen nem kis lépésről volt szó.”

A holokausztal kapcsolatban Erdő Péter megjegyezte, hogy a származása miatt sok katolikus ember is meghalt a haláltáborokban; példaként Edith Steint említette, akit az Egyház szenté avatott. Ebben az összefüggésben a holokausztban elhunyt, megkeresztelt zsidó embereket az Egyház saját halottjának tekinti. Az ortodox rabbi a témához hozzáfűzte, hogy az a vélekedés, amely szerint a holokauszt volt az oka annak, hogy sok zsidó eltávozott a hitétől, nem állja meg a helyét. Oberlander Báruch Brooklynban nőtt fel, magyar holokauszt túlélők között,

s „ott mindenki azt mesélte, hogy a haláltáborokban miként tudta-próbálta a vallását gyakorolni, megtartani a zsidó előírásokat, szertartásokat. Ők úgy gondolkodtak, hogy a túlélésük csoda volt, megerősödtek a hitükben” – mondta.

A szabadegyetemi pódiumbeszélgetés végén az áttértök élettörténetével kapcsolatos történelmi kutatás témája is előkerült. Zsugyel János szorgalmazta a múlt történelmi feltárását (különösen a nyolcvan évvel ezelőtti történet német megszállás apropóján), kitérve arra is, hogy az érzékeny adatok kezelésére figyelni kell.

Az ortodox rabbi hangsúlyozta: amint a korábban említett számonkérésnek, úgy a megsegényítésnek sincs helye, a történelmi kutatás ugyanakkor fontos, a tagadás sehova nem vezet. Erdő Péter rámutatott: „A történet természetesen foglalkozhat ezzel a témával, azonban tennék egy megjegyzést: az 1940-es évek anyakönyvei a személyiségi jogok szempontjából érzékeny adatokat tartalmaznak, tehát abban, hogy mi az összes anyakönyvünket kiadjuk történészeknek, szervezetteknek, akárkinek, abban nekünk akadályunk van, mert például a mi egyházmegyéinkben az a szabály, hogy száz évvel ezelőtti időhatáron belül az anyakönyvi adatot csak az érintettek vagy leszármazottjának, vagy nagyon közeli rokonának a kérésére adhatjuk ki, idegennek nem. A száz év elmúltával a betekintés természetesen mindenki számára lehetségessé válik.”

(Az Óbudai zsinagógában zajlott pódiumbeszélgetés kiemelt médiapartnere a Neokohn és a Magyar Kurír volt.)

K. L.
Fotó: Merényi Zita

A BIBLIA ÜZENETE

Ki a főszereplő?

Mk 14,1–15,47

Az Úr szenvedésének vasárnapján, vagyis virágvasárnap nagy dőzisban kapjuk az örömhírt, már csak az ünnepi körmeneten és szentmisén felolvasott két evangélium karakterszáma miatt is. Sok helyen a prédikációk el is maradnak ilyenkor, hiszen papjainknak tartaniuk kell a megszokott miserendet, a hosszabb passiószöveg felolvasása, dicséretesebb módon annak eléneklése miatt viszont ez nehézségekbe ütközik.

Pasztorális és liturgikus útmutatások helyett sokkal inkább a körmeneti evangélium tanításával segítem e sorok olvasóját. *Márk evangéliumából* halljuk a részletes beszámolót. Ő az az evangélista, aki a legtöbb alkalommal emleget egy állatot, amely manapság inkább gúny tárgya, vagy, ha az elmúlt téli időszakra gondolunk, egy újabb pandémia réme kötődik hozzá a köhögés kapcsán... Ez az állat a szamár.

Bár halványan él még bennünk egy-egy karácsonyi misztériumjáték emléke, amelyben Szent József számárháton viszi a gyermekét váró Szűzanyát Betlehembe, ezek a képek valójában a jámbor hívek – nem megvetendő – szüleményei. Az evangélisták ugyanis e jeleneteknél számárról bizony nem szólnak. Itt van viszont a jeruzsálemi bevonulás.

Az előre küldött két tanítvány a szamarat Jeruzsálem külvárosában, Betfagé és Betánia térségében – amelyek akkoriban tulajdonképpen még önálló települések voltak –, egy útélágazásnál találják, ajtóhoz kötvé. A külvárosok peremvidékei mindig is a társadalomból valami miatt kijebbre szorult emberek életterei voltak. Nagyvárosainkba bármelyik útvonalon utazva manapság is elcsodálkozom:

itt is élnek emberek, családok a maguk egyszerűségében, szegénységében. De ugyanez vonatkozik falvainkra, sőt tanyáinkra is. A peremvidéket Názárettől kezdve sokszor lenézik az emberek: „Ugyan, jöhet onnan valami jó?” Az evangélium egyértelmű választ ad: Igen! Sokszor olyan jó és hasznos jöhet onnan, amire az Úrnak szüksége van. Ki gondolta volna, hogy a virágvasárnap eseményekben éppen egy állat, egy igavonó számár lesz az? Ne nézzük le az egyszerűt, az ostobának beállítottat! Attól, hogy egyszerű, szegény és csökönyösnek kikiáltott, Isten szemében még lehet jó, hasznos, sőt szükséges.

Egy másik gondolat szamarunk kapcsán: a gazdátlanság. Bár tudtak róla, és bizonyára használták is még, talán kihasználták – „Közös lónak túros a háta”, tartja a mondás, hát még egy csacsinak! –, gazdával, akitől a tanítványok elkérhették volna, nem találkozunk az evangéliumban. Talán egy idősödő, fáradékony, kevesebb terhelést bíró, külvárosi jószág volt, akit mindenki használt? Mindenesetre még szolgálni tudó teremtmény, akit eloldoztak kötelekeitől, és elvittek egy Gazdához.

A számár szimbólum is ebben a minőségben. Sokszor „szamarak” vagyunk, megannyi megkötözöttséggel... Örömhír, hogy van Gazdánk, aki segít eloldani minket bűneink kötelekétől, és szeretne nagy dolgokat véghez vinni velünk, úgy, hogy mi mindvégig tudatában maradjunk teremtettségünk mivoltunknak. A számár tette a dolgát, a fásztát, a nem látványosat. És tudta, hogy nem ő a főszereplő, hanem a hátán hordozott személy, Jézus Krisztus!

Fekete Szabolcs Benedek

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

Ünnepek és jeles napok (12.)

A bizánci egyház nagy ünnepet tart március 25-én. Énekeskönyvünkben a címe: az „Istenszüelő örömhírvétele”. Alcímében pedig feltűntetik az ünnep ősi magyar elnevezését is: „Gyümölcsöltő Boldogasszony.” Azonban ez a nagy ünnep az evangéliumra alapozódik, miként Szent Lukácsnál találjuk. Ezért az előbbi elnevezés uralkodik a liturgikus szövegekben. Isten elküldte Gábiel arkangyalt Názaretbe Máriához a nagy örömhírral: „Gyermekeket fogansz, fiút szülsz, és Jézusnak fogod elnevezni” (Lk 1,31). Ezzel elindul üdvösségünk tényleges megvalósulása. Hogyne lenne hát nagy ünnep!

Olyan nagy, hogy liturgikus énekeinket és himnuszainkat az idézett evangéliumi eseményre alapozva fogalmazták meg szent szerzőink. A vecsernyében így éneklünk: „Örömet hirdet ma Gábor arkangyal a Kegyeteljesnek: Üdvözlégy, szeplőtelen és házassági viszonyt nem ismerő anya.” Világos az „öröm” jelentősége. Isten így, Márián keresztül gondoskodott a megváltásunkról. Majd ugyanez az ének így folytatódik, immár az arkangyal szavain keresztül Éva engedelmességére és Mária engedelmségére utalva: „most örömet hirdetek neked”. Igen, liturgiánk megjelenítő ereje a jelenbe hozza Isten örökkévaló tervét, ami kétezer évvel ezelőtt ténylegesen elkezdett megvalósulni. Mi pedig így énekeljük meg ezt: „ma van az öröm hirdetése, a szüzek ünnepe, a földiek és égiek egyesülése”. Igaz, hogy „az egyesülés módja kifürkészhetetlen”, mégis valósággá válik az isteni jóság kimondhatatlan gazdagságából: a „szűzleány méhébe fogadja a Fiút, a Szentlélek leküldetik, az Atya felülről áldását küldi, és az elváltozás közös elhatározással történik”.

A reggeli istentisztelet himnusaiban is jelen van az „öröm” gondolata. Mivel Mária engedelmesen elfogadta az isteni szándékot, jogosan énekelhetjük neki: „Üdvözlégy, ki által öröm derül föl reánk”, a megváltás öröme! A kánonban előbb Gábiel szája által halljuk: „örömmel kiáltom” Isten „ősi igaz akaratát”. Majd pedig egyetemes-sé tárul az örvendezés, az egész

világra szólóan: „Hirdesd, ó föld, a nagy örömet, dicsérjétek, egek, Isten dicsőségét!” Aztán még további énekekben is visszatér az evangéliumi nagy örömhír, amit „Gábor arkangyal hozott Szűz Máriának a mennyből”, miközben az ének szerint elmondja: Mária azt fogadja méhébe, „kit az egész világ befogadni nem képes”, mert ő „a hajnali csillag előtt kisugárzott Üdvözítő”.

Az ünnep délutánján újra megjelenik a vecsernyében a megváltás kezdetének örömteli gondolata: „arkangyali szózat által (...) a Szűz örömtöt fogad”, mert „ma jelent meg a mi szabadulásunk órája”. Ezért ebben az éneken is egyetemes-sé válik az egész világra kiáradó öröm: „örvendjen tehát minden teremtmény”, amint egy másikban is: „ma minden teremtmény örvendez, mert üdvözlötet hoz néked, áldott és legistább Istenanya, Gábor arkangyal”.

Újra meg újra visszatér az evangéliumi meg-alapozás: Gábiel angyal „örvendetes üdvözléssel köszönti” Máriát. Illetve: az angyal megjelenik „a Szűz előtt, és örvendetes üdvözléssel köszönti őt”. Így „az angyali szózatot örvendezve” mi is örömmel énekelhetünk.

Ivancsó István

MÁRCIUS 24., AZ ÚR SZENVEDÉSÉNEK VASÁRNAPJA, VIRÁGVASÁRNAP (Gábor, Karina) – Körmenetre: Mk 11,1-10 (*Áldott, aki jön az Úr nevében!*) vagy Jn 12,12-16 – Iz 50,4-7 (*Nem rejtettem el arcomat azok elől, akik gyaláztak, de tudom, hogy nem vallok szégyent.*) – Fil 2,6-11 (*Megalázta önmagát, ezért Isten felmagasztalta őt.*) – Mk 14,1 – 15,47 (*Passió*) – **Zsolozsma:** II. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 77 – EE 89, 801–805, Ho 57 – EE 80, Ho 135 – EE 543, Ho 65 – EE 90.

MÁRCIUS 25., NAGYHÉTFŐ (Annunciáta, Irén) – Iz 42,1-7 – Jn 12,1-11. **MÁRCIUS 26., NAGYKEDD** (Emmánuel, Manuéla, Tormás) – Iz 49,1-6 – Jn 13,21-33.36-38.

MÁRCIUS 27., NAGYSZERDA (Hajnalka, Augusztá) – Iz 50,4-9a – Mt 26,14-25. **MÁRCIUS 28., NAGYCSÜTÖRTÖK** (Gedeon, Johanna) – Krizmaszentelési mise: Iz 61,1-3a.6a.8b-9 (*Az Úr kent föl engem. Elküldött, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek, és az öröm olaját adjam nekik.*) – Jel 1,5-8 (*Az Isten országává és papjaitá tett bennünket Jézus.*) – Lk 4,16-21 (*Az Úr Lelke van rajtam, mert az Úr fölkent engem.*). Esti mise az utolsó vacsora emlékére: Kiv 12,1-8.11-14 (*A húsvéti vacsora parancsa.*) – 1Kor 11,23-26 (*Valahányszor eszitek e kenyeret és isztok a kehelyből, az Úr halálát hirdetitek, amíg el nem jön.*) – Jn 13,1-15 (*Mindvégig szerette őket.*) – **Énekrend:** Ho 79 – EE 541, Ho 79 – EE 809-810, Ho 142 – EE 543, Ho 318 – EE 155.

MÁRCIUS 29., NAGYPÉNTEK (Augusztá, Bertold) – Iz 52,13 – 53,12 (*A mi bűneinkért szúrták át.*) – Zsid 4,14-16; 5,7-9 (*A Fiú a szenvedésből engedelmséget*

PÁRBESZÉD A LITURGIÁRÓL

Az Eucharisztia tisztelete (168/2.)

A II. Vatikáni Zsinat dokumentumában említett tudatosság egyaránt vonatkozik az imád-ságok mondasára, kiváltképp az éneken, a test gesztusaira és a figyelő hallgatásra, amely utat nyit az elmélkedésnek és a szemlélődésnek. A liturgikus cselekményekben valójában – ha mindezek tudatában végzi az ember, legyen akár pap, akár hívő – felfedezhető a fenti elemek harmonikus jelenléte és egysúlya. A tudatosság ebből a szempontból már nem csupán azt jelenti, hogy Isten jelenlétébe helyezkedem. Ez egyben olyan, magunkévá tett ismeret vagy tudás, amely egyszerre hatja át a lelkiismereti döntéseket és hordoz közösségi – függőleges és vízszintes – vonásokat. Ennél fogva érthető, hogy az Eucharisztia és az Egyház misztériuma mennyire összetartoznak: „Az eucharisztikus kenyér egyszerre jelzi és valósítja meg a hívők egységét, akik egy testet alkotnak Krisztusban (vö. 1Kor 10,17). Minden ember erre a Krisztussal való egységre hivatott, aki a világ világossága, akitől eredünk, aki által élünk, s aki felé tartunk” (*Lumen gentium* /LG/3.). A zsinati konstitúció később mindehhez hozzáteszi: „Az eucharisztikus kenyér megtörésekor valóságosan részesedvén az Úr testéből fölemeltetünk a vele és az egymással való kommunióra. »Mivel egy kenyér, egy test vagyunk mi

mindnyájan, akik egy kenyérből részesülünk.« (1Kor 10,17). Így mi valamennyien az ő testének tagjai leszünk (vö. 1Kor 12,27) »egyenként pedig egymásnak tagjai« (Róm 12,5).” (LG 7.)

Mindezek alapján elgondolkodhatunk azon, hogy mindazok, akik az Eucharisztia részesei-vé válnak, nem csupán befogadókká, hanem továbbadókká is lesznek. A befogadás nyitottságot és bizalmat feltételez, a továbbadás pedig cselekvő, missziós lelkületet.

Amennyiben az Egyház és az Eucharisztia kapcsolatáról beszélünk, az Eucharishtiában és annak ünneplésében tudatosíthatjuk mindazt, amit a szentek közösségének fogalmában hiszünk és vallunk.

Az Eucharisztia misztériumában nászra lép az ég és a föld, benne már ma a mennyei lakoma előízét vesszük. Az Eucharishtiában „a természet és az emberi munka gyümölcsei dicsőséges Testté és Vérré válnak a testvéri közösség vacsoráján” (*Gaudium et spes*, 38.), amely nem pusztán emberi testvériség, sokkal inkább mennyei. „A Krisztus Testében és Véreben való részesedésünk arra irányul, hogy azzá alakuljunk, amit magunkhoz veszünk” (Nagy Szent Leó pápa: *Sermones* 63,7 PL 54. col. 357.).

Sztankó Attila

A HÉT SZENTJE

Salzburgi Szent Rupert

Március 27.

Számos olyan ír szent-ről tudunk, akinek az ünnepét megünneplik vagy megünnepelték német nyelvterületen is, német szent viszont csupán egy akad, akinek az ünnepét a német nyelvterületen kívül csak Írországbn ülik meg. Szent Rupert az, akit a salzburgi érsekség legfőbb védőszentjeként tisztel. Írországbn Robertach néven ismert. Tiszteletének oka az, hogy a kontinensen tevékenykedő írek barátja volt.

A *Római Martirológium* azt mondja Rupertről, hogy „a bajorok és noricumiak között csodálatosan elterjesztette az evangéliumot”.

Nemes frank nemzetségből származott, és a VII. század második felében Wormsban magas egyházi méltóságra jutott. Abban az időben azon fáradoztak a bajor Agilolfing hercegek, hogy a kereszténységet elterjesszék országukban. Theodó herceg Ruperttől kért segítséget, aki először küldöttek által akarta megállapítani, hogy adottak-e a termékeny munka feltételei. A híradás kedvezően hangzott, a hercegi ház támogatása biztosnak tűnt. Rupertnek ünnepi fogadtatást készítettek elő Regensburgban, és lehetővé tették számára, hogy a hercegségben illő helyet keressen a maga és társai számára tevékenységük központjául, továbbá hogy

templomokat állíthasson, és más épületeket, elsősorban kolostorokat építhessen.

Társaival együtt azon a helyen telepedett le, ahol a Fischbach beleömlik a Wallerseebe. Egy Szent Péternek szentelt kis templomot épített ott, amely később Szent Péter tavi temploma (Sankt Peter Seekirchen) néven vált ismertté. Theodó herceg neki adományozta a régi római várost, Juvavumot határoló területet és a fölé épített kastélyt. Juvavum áldozatul esett a népvándorlás kori viharoknak, omladékait gyom fedte. A várost Rupert építette fel újra. A város peremén, a kastély lábánál egy nagyobb, szintén Szent Péternek szentelt templomot emelt. Ennek kolostora és iskolája csakhamar felvirágzott. Hozzá tartoztak azok az értékes sóbányák, amelyek miatt az újjáéledő város a Salzburg nevet kapta.

Rupertet apátnak és püspöknek nevezik. A püspöki hivatal abban az időben sok helyen, sőt Írországbn kizárólagosan nem egy városhoz és egy egyházmegyéhez kötődött, hanem egy kolostorhoz. Rupert a Szent Péter-kolostor püspöke volt, Salzburg egyházmegyéjét csak több évvel a halála után létesítette Szent Bonifác.

Rupert egy Szűz Máriának szentelt női kolostort is alapított (ez ma Nonnenberg), amelyet unokahúga, Eintrud vezetése alá rendelt. Hogy előmozdítsa a papság képzését, hazájából tizenkét munkatársat hívott be. A Szent Péter-kolostor közössége, amint Rupert életrajzából tudjuk, alapításától kezdve kitűnt a liturgikus napirend szigorú megtartásával, amely éppúgy volt ír, mint bencés hagyomány.

L.K.

A hét liturgiája

B év

száraz tengerfenéken.) – Iz 54,5-14 (*Örökre szóló irgalommal megkönyörült rajtad az Úr, a te Megváltód.*) – Iz 55,1-11 (*Gyertek hozzám, és élni fog lelketek! Örök szövetséget kötök veletek.*) – Bár 3,9-15.32 – 4,4 (*Járj az Úr fényének világosságában!*) – Ez 36,16-17a.18-28 (*Akkor majd tiszta vizet hintek rátok, és új szívet adok nektek.*) – Róm 6,3-11 (*Ha Krisztussal meghaltunk, hisszük, hogy vele élünk is.*) – Mk 16,1-7 (*Feltámadt, és előttetek megy Galileába.*) – **Énekrend:** Ho 90 – EE 106, Ho 114 – EE 548, Ho 205 – EE 224.

MÁRCIUS 31., HÚSVÉTVASÁRNAP – URUNK FELTÁMADÁSA (Árpád, Gujdó) – **Ünnepi szentmise:** ApCsel 10,34a.37-43 (*Mi ettünk és ittunk vele, miután feltámadt a halálból.*) – Kol 3,1-4 (*Azt keressétek, ami odafönt van, ahol Krisztus ül az Isten jobbján!*) vagy 1Kor 5,6b-8 (*El a régi kovással, hogy új tésztaává legyetek!*) – Jn 20,1-9 (*Jézusnak fel kellett támadnia a halálból.*) vagy a vigília evangéliuma, vagy este mondott szentmisére: Lk 24,13-35 (*Amikor a kenyeret megtörite, felismerték Jézust.*) – **Énekrend:** Ho 87 – EE 545, 416, Ho 86 – EE 100, Ho 114, 89 – EE 548, Ho 205 – EE 224.

Az igazi együttérzés a szeretetből születik

A Könnyező Szűzanya búcsúünnep Győrben

(Folytatás az 1. oldalról)

Felelősségünk, hogy azokat, akik körülvesznek bennünket, ne hagyjuk elveszni a mindennapos gyötrelemben, reménytelenségben – mutatott rá Várszegi Asztrik világunk szorongató nehézségeire, a háború rémére, a családok gondjaira. A papsághoz szólva arra figyelmeztetett, „nekünk Isten Jézus Krisztusban a szeretet parancsát adta. Nem siránkozni, méltatlankodni, kritizálni kell, hanem szeretni, azt is, aki ellenséges, akit bűnösnek tartunk. Keresztényként nem tehetünk másként, olyan közösséggé kell válnunk, amely szereti a környezetét.”

A szentmise végén a papság és az asszisztencia a Könnyező Szűzanya-kegyképhez vonult. Mária közbenjárását kérték szenvedő Egyházunkért, hazánkért, egyéni és családi életünkért: „Mély hódolattal és tisztelettel járulunk kegyképed elé, ke-

Várszegi Asztrik OSB: olyan közösséggé kell válnunk, amely szereti a környezetét

lágban és a bennünk folyó harcokat, amelyeket a rossz és a sötétség ellen vívunk, halld meg gyermeki bizalommal hozzád intézett kiáltásunkat!

Anyai pártfogásodba ajánljuk életünket és családjainkat. Szereteted-

és küzdelmek közepette! Segíts, hogy életünk terheit Fiaddal együtt készséges szívvel vállaljuk, bízva abban, hogy hűségét titka nekünk is felragyog!

Öleld át az Anya és az Úr alázatos szolgálóleányának szeretetével azokat, akik leginkább várják ezt a szeretetteljes felkarolást, és azokat, akiknek odaadására te különösen is számítasz! Vedd anyai oltalmadba életünket, ma újra bizalommal följajnljuk magunkat neked! Krisztus, a mi Urunk által. Amen.”

A szentmise után a papság a Püspökvár kertjébe vonult. Veres András megáldotta az új Mária-szobrot,

kisapokkal. Este kilenc órakor szentmisét tartottak, tíz órakor pedig szentmisét mutattak be az élő és elhunyt zárandokokért.

A március 17-ei ünnepre zsúfolásig megtelt a székesegyház. A kapuban Böcskei Győző székesegyházi plébános fogadta Veres András főpásztort. A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke volt ugyanis a szentmise főcelebránsa és szónoka. Kálmán Imre püspöki irodaigazgató koncelebrált, az asszisztenciát a Brenner János Hittudományi Főiskola papnövendékei adták. Az egész liturgiát átszötte az ének, a búcsú hagyományos Mária-dallamai.

A szentmise kezdetén Veres András köszöntötte a zárandokokat és mindazokat, akik a Magyar Katolikus Rádió és a Kossuth rádió közvetítése révén kapcsolódtak a liturgiához. Az ünnepi alkalmon részt vettek Írország Magyarországi Nagykövetségének képviselői. A püspök szentbeszéde-

keresztényellenesség. Veres András *Az ember tragédiájának* római színére utalva mutatott rá, hova vezet, ha az ember elvet minden erkölcsi rendet, és a testi gyönyörökben fuldokló, emberségéből kivetkőzött életet él. „Nem bírod, úgy-e, kéjek mámorával / Elandalítani azt a szózatot, / Mely a kebelnek mélyét felveri / S jobb cél felé hiába ösztönöz” – idézte a műből Péter apostol szózatát, rámutatva: az ember a bűnös életformája miatt nem akarja meghallani Isten hangját, és nem vesz tudomást az isteni törvényekről, amelyek a jó felé irányítanak vágyait és gondolatait. Mi azonban arra vagyunk meghívva, hogy az új szövetség fiai legyünk. A szívünkben hordozzuk Isten törvényeit, s az iránta való szerető engedelmes-ségből igaznak és jónak fogadjuk el törvényeit, akkor is, ha ezek közül egyeseknek nem értjük okát és célját.

A szónok elmondta: „Mária kegyképe akkor könnyezett vérről, amikor Írországban tetőfokára hágott a keresztények elleni véres üldözés. A Szűzanya igazi együttérzést mutat, ami csak szeretetből születik, és szeretetből tud elvezetni az önfeláldozásig, sőt, az önajándékozásig. Ebben áll az igazi együttérzés. Tanuljunk szeretet, hűséget, együttérzést a vérről könnyezett Szűzanyánál, s éljünk a minden napokban az ő erényei szerint!” – buzdította a jelenlévőket Veres András.

A szentmise végén a papság és az asszisztencia a Könnyező Szűzanya-kegyoltárhoz vonult. A főpásztor által vezetett imádságban Mária közbenjárását kérték Egyházunkért, egyéni és családi életünkért. Szent Mihály közbenjárását kérték a békéért, és a püspök vezetésével a teljes búcsú elnyeréséért is imádkoztak. Végül ereklétiszteletre nyújtották a véres könnyekkel átitatott kendőt.

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila

gyelmekkel tündöklő Szűzanya, Mária. Csodálatos képed egykor véres könnyeket hullatott e székesegyházban. Ennek évfordulóján, mint a te gyermekeid, hódolattal járulunk eléd. Edesanyánk, aki ismered kétségeinket és bátortalanságainkat, aki látod a vi-

del és jóságoddal emelj fel minket bűneinkből! Növeld hitünket, erősítsd reményünket, és tökéletesítsd szeretetünket! Segíts, hogy hitünkben – a Fiad iránti hűségünk mindennapi megújítása által – szabadon és örömmel kitartsunk a szenvedések

amely Lebó Ferenc szobrászművész ajándéka. A búcsú délután rózsafüzér-imádsággal folytatódott. Kora este ünnepi szentmisét mutatott be Reisner Ferenc általános püspöki helynök, később gyertyás körmenet következett és Szűzanya-köszöntő a

ben elmondta: „Korunkban minden baj abból származik, hogy sem kicsik, sem nagyok nem ismerik Istent, nem járnak a törvényei útján. Sokan mintha Jeremiás idejében élnének, megfedkeztek az Istennel kötött szövetségről, s nem idegen tőlük a

Jászárokszálláson és Füzesabonyban mutatott be hálaadó szentmisét és áldotta meg az új óvodaépületeket Ternyák Csaba egri érsek március 10-én, vasárnap. Mindkét településen négy csoportszobás, modern intézmény épült.

Jászárokszálláson már fogadja a gyermekeket a vámosgyörki Visontai Kovács László Katolikus Általános Iskola és Óvoda Szent Család Tagóvodája, amelyet a magyar kormány 850 millió forintos támogatásával épített fel az Egri Főegyházmegye.

A jászárokszállási Szentháromság-templomban mutatott be szentmisét március 10-én, vasárnap délelőtt 10 órakor Ternyák Csaba érsek. A fő-

pásztort Kiss Csaba plébános és a gyerekek köszöntötték. Ternyák Csaba érsek örömet fejezte ki, hogy Jászárokszálláson az egykori zárdakápol-

na mellett egy új óvoda épült, ahol istenhitben, szeretetben nevelkedhetnek a gyerekek. Az óvoda példát akar állítani az itt élők elé, hogy a Szent

Család vonzásába kerüljenek, hogy Jézus szeretete betöltse életüket. A főpásztor hozzátette: a gyerekek érzik azt, hogy a szülők is életüket adják ér-

A Szent Család Tagóvodát az ünnepség végén áldotta meg Ternyák Csaba. Isten áldását kérte az óvodába most és a jövőben járó gyermekekre,

sikerült, újra megpróbáljuk, és azt mondjuk, hogy mi a világosság gyermekei akarunk lenni. Az óvodában tartott ünnepségen Soltész Miklós egy-

házi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkár arról szólt, hogy Füzesabonyban sok olyan szülte volt, akikre büszke lehet a város. Közülük Gál István piarista szerzetes őt is tanította történelemből az 1970-es években, és mindig bátorságra buzdította őket. Mindig azt hangsúlyozta, hogy akkor töretlen egy közösség, egy nemzet élete, ha Istenre építi, benne bíz.

A füzesabonyi Széchenyi István Katolikus Általános Iskola Kis Szent Teréz Katolikus Tagóvodája 2023 szeptemberében kezdte meg működését. A következő nevelési évtől már teljes kapacitással, négy csoporttal, 120 fővel működik majd. A beruházás az Egri Főegyházmegye tervei alapján, a magyar kormány katolikus óvodaprogramjának keretében valósult meg, 800 millió forintból. A szentmisén és az ünnepségen jelen volt mások mellett Ignác Balázs főispán; Nagy Csaba, Füzesabony polgármestere, valamint Nagyné Deli Mónika, az új intézmény igazgatója is. Az óvoda megáldása után Füzesabonyban megünnepelték azt is, hogy éppen tíz tanéve annak, hogy a Széchenyi István Katolikus Általános Iskola az Egri Főegyházmegye fenntartásába került.

Forrás:
Egri Főegyházmegye
Fotó: Vozáry Róbert

Az Egyház tavasza

Óvodát áldottak meg Jászárokszálláson és Füzesabonyban

Ha látni akarjuk Jézust...

Michael W. Banach nuncius, érsek Kecskeméten, a Szentcsalád Plébánián

(Folytatás az 1. oldalról)

1994-ben, harminc évvel ezelőtt alapították Kecskemét-Széchenyivárosban a Szentcsalád Plébániát. Zsúfolásig megtelt a templom a vasárnap délelőtti, jubileumi szentmisére. Rengeteg család jött kisgyerekekkel, jó volt látni a kamasz korosztályt is szüleikkel, kistestvéreikkel, nagyszüleikkel. Gitáros kórus énekére vonult be Michael Wallace Banach érsek, apostoli nuncius; Tóth Tamás, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia titkára, a Szentcsalád Plébánia kisegítő lelkésze; Hatházi Róbert plébános; Ivanics Zoltán lelkipásztor, Lápossy Péter, a Szentszék Magyarországi Nagykövetségének titkára; az állandó diakónusok és a ministránsok.

A plébániai képviselő-testület és a közösség nevében Hortobágyi Tibor köszöntötte a nunciust, majd átadták azt a festményt, amelyet Baranyi Károly, a közösség tagja készített számára. Michael Wallace Banach a szentmise elején mint a Szentatya magyarországi személyes képviselője köszöntötte a közösséget, biztosította annak tagjait Ferenc pápa lelki közelségéről, imáiról, és atyai áldását közvetítette. A szentmisét latinul mondta, a homíliát pedig olaszul, amelyet Lápossy Péter tolmácsolt a híveknek.

kérdéseket, majd figyelmeztetett: – Minden »mi lett volna, ha« kezdetű kérdés elválaszt és elszigetel minket Istentől, az élettől, másoktól és önmagunktól. Megakadályozza, hogy gyümölcsöt hozzunk. Mi csak egyetlen búzaszem vagyunk. Lehet, hogy túléljük, de valójában nem élünk. Jézus nem hajlandó megelégedni a túléléssel, amikor Isten életének teljessége áll előtte. Tudja, hogy Isten világában az erő a gyengeségben rejlik, a győzelem vereségnek tűnik, és az élet a halálból születik. A győzelem azt jelenti, hogy a halál ajtó és nem börtön; kezdet, nem pedig a vég. A halál azt jelenti, Istenre bízunk, amik vagyunk, és mindent, amink van. Engedjük, hogy felemeljen minket Krisztus a keresztre feszítéskor, a feltámadásban, a mennybevételében, hiszen ő mindenkit magához vonz!” – mondta a nuncius. A plébánia gitáros kórusa angol nyelven is énekelt, sőt, még lengyelül is előadott egy, a csestochowai Szűzanyához szóló éneket, hogy kedveskedjen a nunciusnak, akinek lengyel felmenői is vannak. Ezeket a gesztusokat külön megköszönte Michael Wallace Banach érsek, hiszen lélekben visszarepítették őt tengerentúli plébániájára.

A szentmise után elsőként Engert Jakabné alpolgármester, a hívó közösség tagja köszöntötte a nunciust a város nevében, és megajándékozta a hatszázötven éves Kecskemétről szóló kiadvánnyal. Ezután Hatházi Róbert plébános bemutatta a harminc évvel ezelőtt alapított plébániát, ahol előbb született meg a közösség, mint a kőtemplom. A Szent Család oltalma alá helyezett közösség nevéhez méltón valóban egy nagy család, ahol nemzedékek nőnek fel, újabb és újabb csoportok születnek. A plébánia klerikusai és világi segítői két éve két másik egyházközösséget és egy városi idősothont is ellátnak, valamint szoros kapcsolatban állnak a Szent Imre Katolikus Óvoda és Általános Iskolával. Vasárnaponként a három szentmisén mintegy hatszáz hívó vesz részt.

Az evangéliumban a búzaszem példázata hangzott el. Magyarozatának kezdetén a nuncius elmondta: bár úgy tartják, hogy a vallásról, a szexualitásról és a politikáról nem illik beszélni, van valami, amiről valóban nem beszélünk, ez pedig a halál. Felismerjük valóságát, de nem foglalkozunk vele, tagadjuk, figyelmen kívül hagyjuk, elkerüljük, nem nézünk szembe vele, hiszen a szeretteink halála túlságosan fájdalmas, a saját halálunk pedig ijesztő. Ez a kultúra ugyanakkor nem hajlandó befogadni az élet evangéliumát.

A mai evangéliumban szereplő görögök sem számítottak arra, hogy a halálról lesz szó – folytatta beszédét. – Hallani, látni szeretnék volna Jézust, aki számtalan csodát tett. „Valós a veszélye annak, hogy Isten életének fogyasztói-vá válunk ahelyett, hogy Isten életének résztvevői lennénk.” Kiváogatjuk, mire vágyunk, és magunk mögött hagyjuk, amit nem értünk, vagy nem szeretnénk. A keresztnység azonban nem svédasztal, nem is látvány-sport. Azt jelenti, hogy részt veszünk Jézus Krisztus életében, halálában és feltámadásában. Ha látni akarjuk Jézust, a halál arcába kell néznünk. „Amilyen mértékben nem vagyunk hajlandók felismerni a halál valóságát, amilyen mértékben elkerüljük vagy tagadjuk a halált, olyan mértékben nem vagyunk hajlandók látni Jézust. A halállal szembenézni az egyik legnehezebb munka, amit valaha végeztünk. Megrendíti a lelkünket, a szívünk mélyéig megráz minket.”

A nuncius beszélt arról is, hogy amilyen mértékben kerüljük a halált, olyan mértékben kerüljük az életet. Amilyen mértékben félünk a haláltól, olyan mértékben félünk attól is, hogy teljes életet éljünk. „Mi történik, ha kudarcot vallok, ha veszítek, ha megsérülök? Ha nem kapom meg, amit akarok? Ha elveszítem azt, akire a legnagyobb szükségem van, akit a legjobban szeretek? – tette fel a mindenkit érintő

A Petőfi Sándor Katolikus Általános Iskola és Óvodát 2021-ben vette át a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye; a tanintézmény rajzzal kedveskedett a nunciusnak. Ezután a plébánia több mint egy tucat csoportja mutatkozott be Michael Wallace Banachnak. A csoportok tagjai kérdéseket tettek fel neki, melyekre választ mindig közvetlen hangon, bátorítón, sokszor humorosan, személyes élményeivel gazdagítva fogalmazta meg a nuncius. Hangsúlyozta azt is, milyen nagy szükség van a plébániai csoportokra, tanúságtételükre.

Vámosy Erzsébet
Fotó: Merényi Zita

MAGYARORSZÁG

PASSIÓ

Az alábbiakban örömmel adjuk közre 33 olyan passiójáték időpontját és helyszínét szerzte az országban és határon túl, ahol a Passiót a templomi közösségek színjátszói dramatikus formában mutatják be. 1948-ban a templomi színjátszó társulatok betöltése előtt, szinte minden magyar templomban volt passiójáték. Örömmel látjuk, hogy az újra induló passiójátászat keretében, idén már 33 Passióról adhatunk információt. A dramatikus passiójátékok, egy élő szereplős keresztút, egy drámai lelkigyakorlat élményével ajándékoznak meg, ahol együtt járhatjuk Jézussal a szenvedés útját, Húsvét ünnepére készülve.

Kedves olvasóink, keressék meg melyik a lakóhelyükhöz legközelebb eső Passió és nézzék meg, így az ünnepre való lelki készülődés méltó részesévé válhat.

Abasári Passió

2024. március 23., 19:00 óra
Szent Péter és Pál templom
Fő tér 31.
Szereplők: 57 fő

Benczúrfaival Passió

2024. március 23., 15:00 óra
Szent Antal keresztút
Szereplők: 26 fő

Bicskei Passió

2024. március 24., 18:00 óra
Szentháromság templom
Hősök tere
Szereplők: 46 fő

Bólyi Passió

2024. március 29., 18:00 óra
Bóly, Katolikus templom
Szereplők: 50 fő

Csongrádi Passió

2024. március 24., 15:00 óra
Katolikus templom
Kossuth tér 6/A.
Szereplők: 90 fő

Debreceni Passió

2024. március 23., 19:00 óra
Szent László plébánia
Füredi út 6.
Szereplők: 62 fő

Drégelypalánki Passió

2024. március 23., 18:00 óra
Szent Erzsébet templom
Petőfi út 1.
Szereplők: 41 fő

Egri Passió

2024. március 24., 8:30 óra
Egri Bazilika
Pyrker János tér 1.
Szereplők: 20 fő

Gyömrői Passió

2024. március 29., 20:00 óra
Jézus Szíve templom
Szent István u. 59-61/b.
Szereplők: 30 fő

Győr-Szabadhegyi Passió

2024. március 29., 9:30 és 17:00 óra
Győr-Szabadhegyi Református Gyülekezet
József Attila u. 31.
Szereplők: 56 fő

Hernádkak Passió

2024. március 29., 10:30 óra
Református templom
Béke út 4-5.
Szereplők: 58 fő

Hernádnémeti Passió

2024. március 24., 17:00 óra
Szent Joachim és Szent Anna katolikus templom
Petőfi út 2.
Szereplők: 58 fő

Kőbányai Passió

2024. március 24., 11:15 óra
Szent György templom
Sörgyár utca 73/A.
Szereplők: 18 fő

Kunszentmiklósi Passió

2024. március 24. 19:00 óra
Kunszentmiklósi római katolikus templom
Szent István tér 1.
Szereplők: 41 fő

Maglódi Passió

2024. március 22., 18:00 óra
Magház Színházterem
Fő u. 4-6.
Szereplők: 67 fő

Makói Passió

2024. március 24., 9:00 óra és március 26., 18:00 óra
Szent István Király templom
Makó-Belváros
Szereplők: 40 fő

Mályi Passió

2024. március 22. 19:00 óra
Szent István király templom
Fő u. 53.
Szereplők: 58 fő

Máriabesnyői Passió

2024. március 23. és 24.
Máriabesnyői Nagyboldogasszony Bazilika
Gödöllő, Kapucinusok tere 1.
Szereplők: 40 fő

Máriapócsi Passió - szabadtér

2024. március 24., 15:00 óra
Nemzeti Keghely
Szereplők: 30 fő

Óbuda-Hegyvidéki Passió

2024. március 24., 18:00 óra
Szentháromság templom
1032 Bp., Vörösvári út 110.
Szereplők: 34 fő

Ófehértói Passió

2024. március 29., délután
Szent Erzsébet templom
Alkotmány u.14.
Szereplők: 7 fő

Pasaréti Passió

2024. március 21 és 22.
19:00 és 20:15 óra
Pasaréti ferences templom
1026 Bp., Pasaréti út 137.
Szereplők: 80 fő

Pilisvörösvári Passió

2024. március 24. 18:00 óra
Művészetek Háza
Pilisvörösvár, Fő u. 127.
Szereplők: 17 fő

Pécsi Passió

2024. március 24., 15:00
Pécs, Tettvei romok
Szereplők: 50 fő

Sóskúti Passió

2024. március 23., 18:00 óra
Sóskúti Kisboldogasszony templom
Fő u. 21.
Szereplők: 32 fő

Szegedi Passió

2024. március 31., 15:00 óra
Bálint Sándor Művelődési Ház
Temesvári krt. 42.
Szereplők: 15 fő

Székelyudvarhelyi Passió

2024. március 24., 10:30 és 18:30 óra
Kis Szent Teréz plébániatemplom
Székelyudvarhely, Bethlenfalvi út 12.
Szereplők: 50 fő

Szombathelyi Passió

2024. március 24., 16:00
Don Bosco Művelődési Ház
Táncsics M. ucta 44.
Szereplők: 50 fő

Tatai Passió

2024. március 24., 19:00 óra
Szent Kereszt templom
Tata, Kossuth tér
Szereplők: 51 fő

Tályai Passió

2024. március 30., 17:00 óra
Szent László templom
Tálya, Rákóczi út 11.
Szereplők: 58 fő

Táplánszentkereszt Passió

2024. március 26., 18:00 óra
Szent Lőrinc templom
Táplánszentkereszt, Fő út 7.
Szereplők: 46 fő

Tiszalúci Passió

2024. március 27., 18:00 óra
Szent István király templom
Tiszalúc, Hársfa út 19.
Szereplők: 58 fő

Veszprémi Passió - szabadtér

2024. március 24., 15:00 óra
Veszprém, Benedek-hegy
Szereplők: 80 fő

**SZERETETTEL
VÁRUNK
MINDENKIT!**

Életünk csak a szeretetben lehet teljes

A hatvanéves Palánki Ferenc püspököt köszöntötték Debrecenben

(Folytatás az 1. oldalról)

A szentmise előtt köszöntők hangzottak el. Michael W. Banach nuncius hangsúlyozta: Palánki Ferenc püspök 60. születésnapja lehetőséget kínál számunkra, hogy együtt elmélkedjünk azokról a dolgokról, amelyek valóban fontosak az életünkben. Jézus azt mondta, hogy az a legnagyobb az Isten országában, aki mindenkinek a szolgálója (Mk 9,35). A vezetői munkának is a mások szolgálatának vágyából kell fakadnia. A hatvan év, mely során a püspök nem szűnt meg tanulni, emlékeztet minket is arra, hogy soha ne hagyjuk abba a tanulást. Hatvan év hűség további hűséget kér. Isten nem arra hívott el minket, hogy híresek, népszerűek, divatosak vagy végtelenül kreatívak legyünk, hanem hogy hűségesek legyünk az ő igéjéhez, az evangéliumhoz, az Egyházhoz. „Folytasd azt, amire Isten elhívott, függetlenül a világ véleményétől és értékelésétől! Legyen hited!” – fogalmazott Michael W. Banach.

Veres András, az MKPK elnöke a püspöki konferencia nevében köszöntötte a főpásztort. Bevezető gondolataiban a *Bölcsesség könyvét* idézte: „Mindenkinek számára egy az út az életbe” (Bölcs 7,6), és hozzátette, hogy sokféle ennek az útnak a folytatása. Palánki Ferenc rátalált arra az útra, amit hite és meggyőződése szerint a gondviselő Isten jelölt ki a számára. Majd az MKPK elnöke az evangéliumra mutatott, amelyben Jézus Krisztus

azt mondta, azért jött a világba, hogy az igazságról tegyen tanúságot (vö. Jn 18,37). „Aki az ő szolgálatába lépnek, nem elégedhetnek meg kevesebbel. Az igazságról kell tanúságot tenniük. Különösen a zűrzavaros világban,

ki beiktatáskor (2015 novemberében) elhangzott ígéreteit, amelyek meg is valósultak: személyesen törődni a papjaival, híveivel, megszólíthatóvá válni, s továbbadni az örömhírt a családoknak. Fekete Károly református

érdeklődését, közvetlenségét. Fabiny Tamás evangélikus püspök útja, amikor vidékre megy, gyakran vezet keresztül Püspökhatvan településen. Megígérte, hogy ha arra jár, mindig imádkozni fog Palánki Ferenc püspökért, aki „belépett a hatvanas körbe”. A püspök a csesztvei evangélikus közösség szeretetteljes köszöntését is magával hozta. Madách Imre író, költő közel tíz évet élt (1844 decemberétől 1853 szeptemberéig) a püspök szülőfalujában, Csesztvén. Ennek apropóján Fabiny Tamás Szabó József mártírsorsú evangélikus püspök, Madách-kutató prédikációs kötetét ajándékozta az ünnepeltnek. Palánki Ferenc püspök megköszönte a sok szép gondolatot, amelyben feladat kijelölést, útmutatást is talált, hogy merre haladjon tovább.

A szentmise homíliáját Krakomperger Zoltán általános helynök, püspöki irodaigazgató, plébános mondta. Elsősorban a háláról beszélt. Mint mondta, az életünket ajándékba kaptuk, nem mi adtuk önmagunknak. Ha hálásak vagyunk, akkor az értékesre tekintünk, és örködünk, hogy abból semmi ne menjen veszendőbe, sőt még gyarapodjon is. A hálás lelkiület megelégedettséghez vezet. Megóv a kicsinyességtől, a cinizmustól, a lemondó rezignációtól és az elkeseredéstől. Palánki Ferenc püspök megnyilatkozásaiiban, lelkipásztori kezdeményezéseivel, egyházmegyénk köznevelési és szociális intézményhálózatát bővít

tevékenységével, ökumenikus elkötelezettségével és közéletiségével ad hangot annak a meggyőződésének, hogy életünk csak szeretetben lehet teljes – méltatta az ünnepeltet az általános helynök.

A szentmise végén Palánki Ferenc megyéspüspök megköszönte a munkatársainak, hogy megszervezték ezt az ünnepet, bátorították a közös, nagy, családi ünneplésre a kerek évfordulón. A szertartást követő ünnepségen Erdő Péter bíboros mondott pohárköszöntőt: Az ember élete 70 év, talán 80, ha erősek vagyunk, de az is nagyrészt baj és vesződés – így mondja ezt a *Szentírás* (vö. Zsolt 90,10). Ebből három tanulság adódik – tette hozzá Erdő Péter. „Az első, hogy a hatvanéves ember még nem öreg. Ez azt jelenti, hogy ez a legszebb férfikor, előtte az élet. A második tanulság a sok baj és vesződés. A köszöntőkben sok-sok sikerről, értékről hallottunk, de szenvedés és baj is kíséri mindannyiunk életét. A harmadik tanulság pedig az, hogy a sok baj és vesződés ellenére az életben ott van az érték, az öröm, már itt a földön a boldogság is, és azok az eredmények, gyümölcsök, amelyek végigkísérik az ember pályáját. Hálát adunk Istennek a harmincéves papi szolgálatodért és a püspöki pályafutásodért, és azt kívánom, hogy minden nehézség ellenére gyümölcsökben, örömeinkben, áldásban gazdag legyen végig a munkálkodásod! Ad multos annos! Ad multos labores! Ad multas coronas! – Éljen soká! Jó munkálkodás! Szép eredményeket!” – zárta pohárköszöntőjét Erdő Péter bíboros.

Forrás és fotó: Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

Szolgálni az Urat, erre hívott az Isten

Országos kispaptalálkozó a görögkatolikusok szervezésében

Immár hagyomány, hogy nagyböjttben találkoznak egymással az egyházmegyei szemináriumok kispapjai. Az idei rendezvényt március 8–9-én Nyíregyházán tartották. A házigazda a Görögkatolikus Papnevelő Intézet volt, a miskolci propeudeutikus szeminárium görögkatolikus papnövendékeivel kiegészülve.

A kétnapos rendezvény első programja a máriapócsi kegyhely megismerése volt: a bazilika, a fatemplom és a bazilita szerzetesek monostorában található gyűjtemény. Mosolygó Péter kegyhelyigazgató, Górcsa György főkántor és az egyik szerzetestestvér kalauzolta a vendégeket. Az esti órákban kezdődött az előre megszentelt áldozatok liturgiája, melyet Dobos András, a nyíregyházi szeminárium rektora végzett. Prédikációt Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök mondott – a hivatásról szólt, és arról, hogy meghívottként, „szíven találtként” milyen feladatokat kaptak nemcsak a papnövendékek, de minden keresztyén is a Jóistenből.

A Szűzanya és rajta keresztül Isten számtalan zárandokot hív erre a szent helyre, Máriapócsra. Ők idehozzák életüket, nehézségeiket – mondta a püspök. „Most a magyar egyház jövőjét hívta ide, mert szeretne benneket megerősíteni a meghívásban, ahogyan Ábrahámot szólította meg az Úr: menj ki földedről, a jelen életekből, ahol most élsz, vállald fel a

kalandot, az utat, amire én vezetlek téged!” Palánki Ferenc, visszaemlékezve szemináriumai éveire, majd spirituálisként végzett szolgálatára, a személyes tapasztalatain keresztül általános emberi tulajdonságra mutatott rá: mindig elégedetlenkedünk az adott, aktuális életállapotunkban, nem tartva elég jónak azt, és egy jobb időszakra várunk. Ábrahámnak, a hit atyjának a példája mutatja, hogy Isten nem arra hív bennünket, hogy jól érezzük magunkat, hanem hogy megtanuljunk szeretni, hogy megtanuljunk egymást szeretni – szólt a papnövendékekhez a főpásztor. A nagy dolgokra készülni kell, de az igazán nagy dolgokra mindig készen kell állnunk” – idézte Kerényi Lajos piarista szerzetes szavait Palánki Ferenc. Meg kell tanulnunk szeretni. Jézus nem ítél bennünket a kereszthordozásra, hanem meghív arra, hogy kövessük őt, hogy tanuljunk meg, mit jelent képviselni az ő szeretetét ebben a világban – hangsúlyozta a megyéspüspök. „Nem az a lényeg, hogy most mennyire vagyok boldog. Elég boldog nem leszel soha. De lehetsz boldog, ha érzed, hogy itt van az Isten. Ha őt szolgálod, vele vagy élő kapcsolatban, s mindig ott kell hogy legyen benned az a vágyakozás, hogy az, amit te kapsz az Istentől, tovább szeretnéd adni. Nem akkor értékes az ember élete, amikor nagyon jól érzi magát. Nem akkor lesz boldog, hogyha nagyon sok élvezetben, kényelemben, szeretetben van része. Akkor lesz boldog, hogyha a körülöttünk élők lesznek boldogok.”

Ha átvisszel valakit egy csónakkal a folyón, te magad is átérsz – élt a szemléletes képpel Palánki Ferenc. A papságnak ez a lényege: „A földi nehézségeken, problémákon keresztül átvinni a többieket, a ránk bízottakat a túloldalra, és csak akkor érünk mi is át. És ilyen módon te magad is áldás és áldott leszel. Legyél áldás, legyél szolgáló, legyenek az emberek boldogok körülötted, legyenek szentebbek! Ne legyen körülötted kétségük az embereknek, hogy van Isten: ekkor leszel igazán boldog, mert ez a szeretetválasz Isten meghívására. Ő képessé és alkalmassá tesz arra, hogy teljesítsd ezt a gyönyörű hivatást” – biztatta a papnövendékeket. Miért jó szolgálni? – tette fel a kérdést. A kánai menyegzőn csak a szolgáló tudták, hogy csoda történt. „Ezt kívánom mindannyiunknak: teljesítsük úgy hivatásunkat, hogy áldás legyünk a ránk bízottak számára, hogy megtapasztaljuk: Isten

milyen csodálatos módon működik rajtunk keresztül, és milyen csodálatos módon szeret. Így tudjuk egymást támogatni a túloldalra” – zárta beszédét a püspök.

Az előszenteltek liturgiája végére – egyenesen Rómából – megérkezett Kocsis Fülöp érsek-metropolita, aki kolibaáldást végzett, hogy a jellegzetes böjti edeldből a római katolikus papnövendékek is részesülhessenek. A közös szabad programok után a papnövendékek az éjszaka csendjében a Könnyező Szűzanyának ajánlották a „nem ülve végzett” szertartást, az akathisztoszt. Végül a szálláshelyen hajnalba nyúló beszélgetések zajlottak többek között a hivatásról, az elhívásról vagy az előszenteltek liturgiáján hallott prédikációról, az addig szerzett élményekről és természetesen személyes tapasztalatokról.

Másnap a laudest Martos Levente Balázs esztergom-budapesti segéd-

püspök végezte a kegyoltárnál, majd Nyíregyházára indultak a találkozó résztvevői. A délelőtti során párhuzamosan zajlottak a szervezett programok. Az előjárók a Görögkatolikus Múzeum konferenciatermében tanácskoztak. Marton Zsolt váci megyéspüspök, a papnevelésért felelős országos referens nem tudott jelen lenni, de a tanácskozás elejére telefonon mégis bekapcsolódott, s imáiról biztosította a jelenlévőket.

Az előjárói tanácskozás témája ezúttal a gyermekvédelem volt, melyről Dobszay Benedek OFM beszélt részletesen. Közben a nyíregyházi szeminárium két kápolnájában, a nagyobb termekben és a kávézóban egymást váltották a csoportok, s minden helyszínen más és más aspektusból ismerhették meg a Görögkatolikus Egyházat a papnövendékek. A negyven szabstei vértanú ünnepén végzett főpapi Szent Liturgia főcelebránsa és szónoka Orosz Atanáz miskolci megyéspüspök volt. A szertartás előtt Orosz István Mokiosz atya mutatta be a székesegyházat a jelenlévőknek. A Szent Liturgiát követően a Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskolán vendégelték meg a találkozó résztvevőit, majd a nap végén lehetőség nyílt a Görögkatolikus Múzeum meglátogatására is. Az eseményen készített összefoglaló riport hamarosan meghallgatható lesz a Nyíregyházi Egyházmegye podcastcsatornáján.

Forrás és fotó: Nyíregyházi Egyházmegye

Az evangéliumi élet gyümölcsei

Parolin bíboros almafát ültetett a Vatikáni Kertekben a lengyel Ulma család vértanúságának emlékére

A zsidóknak menedéket nyújtó és a nácik által 1944-ben meggyilkolt József és Wiktoria Ulma, valamint hét gyermekük emlékére február 6-án, vértanúságuk nyolcvanadik évfordulója alkalmából almafát ültetett Parolin bíboros államtitkár a Vatikáni Kertekben. Az almafa „élő emlékmű, amely igazi gyümölcsöt terem, a vértanúk vére által termett gyümölcsök szimbólumaként”, s egyúttal emléke azoknak a pusztító tragédiáknak, amelyeket a mindenütt, mindig gyűlöletet, szenvedést és halált hozó totalitarizmusok okoztak – hangsúlyozta Pietro Parolin bíboros államtitkár a Vatikáni Kertekben végzett szertartáson, néhány lépésnyire a lourdes-i barlangtól, a pápák és a zarándokok imahelyétől.

Olyan fa ez, mint amelyet József Ulma szeretett volna ültetni a lengyelországi Markowában lévő háza kertjében, de a náci csapatok behatoltak a házba, és lemészárolták őt, a feleségét, Wiktóriát és hét gyermeküket, akik közül a legkisebb még magzat volt az anyja méhében. A később „markowai szamaritanusok” néven ismertté vált és tisztelt család „bűne” az volt, hogy befogadott nyolc zsidót, akik az üldözés elől menekültek. Haláluk igazi vértanúság volt, ahogyan Ferenc pápa is elismerte: tavaly szeptemberben a család minden tagját, beleértve a születendő gyermeket is, az oltár dicsőségére emelte. A jeruzsálemi Jad Vasem Intézet már 1995-ben a világ igazává nyilvánította őket. Most, nyolcvan évvel véráldozatuk után Parolin bíboros hangsúlyozta: vértanúságuk a keresztény szeretet jelképe, amely odáig is elmegy, hogy felajánlja az életét másokért. Ezért került sor a megemlékezésre a Vatikán szívében, ahol fát ültettek a mártír család és a többi lengyel emlékére, akik életüket adták azért, hogy megmentsek másokét.

Az eseményen – a néhány perccel korábbi jégesőt követő napsütésben – Parolin bíboros mellett ott volt Grażyna Ignaczak-Bandych, a lengyel államfői kabinet főnöke és Władysław Ortyl, a lengyelországi Kárpátaljai vajdaság marsallja. Innen érkezett ugyanis az a zarándokcsoport, amely február 6-án részt vett a vatikáni VI.

Pál Teremben tartott pápai általános kihallgatáson. Az ünnepségen jelen volt a Szentszékhez akkreditált diplomáciai testület mintegy harminc tagja is, köztük Adam Kwiatkowski lengyel nagykövet, valamint Adam Szal érsek,

Przemysław metropolitája. Mindannyian együtt imádkoztak a békéért és a kiengesztelődésért, s együtt tapsoltak, amikor Grażyna Ignaczak-Bandych egy lapáttal elrendezte a földet a Lengyelországban honos glogierówka fajtájú almafa körül.

A kabinetfőnök ezután felolvasta a jelenlévőknek Andrzej Duda lengyel köztársasági elnök levelét, amelyben az államfő méltatta az Ulma család hősiességét és „a több ezer néma hő-

sét” is, abban bízva, hogy ez a szeretet a „remény világítótornya lehet mindazoknak, akik félnek a gonosz terjedésétől a világban”. „Ez a célja annak a kampánynak, amelyet a Kárpátaljai vajdaságban indítottak el Gyümölcsöikről ismeritek meg őket címmel. Ennek keretében almafákat – élő, hosszú távú és gyümölcsöző emlékműveket – ültetnek (2023-ban a varsói elnöki palotában is ültettek egyet), emlékül és a hála kifejezéséért azoknak a nagyszerű embereknek, akik lengyelként zsidókat mentettek meg a második világháború alatt” – hangsúlyozta.

Parolin bíboros államtitkár is emlékműként beszélt az almafáról a szer-

döntött, hogy menedéket adnak nyolc, általuk ismert családhoz tartozó zsidónak. Szomszédaik tanúsága szerint természetes volt számukra, hogy segítenek az üldözötteknek, a zsidók befogadása megfontolt döntésük eredménye volt. Sokszor mondták nekik: »Ne bújtasd a zsidókat, mert bajba kerülsz!« József azonban határozottan válaszolt: »Ők is emberek... Soha nem fogom elűzni őket.« Az Ulma családot feljelentették, náci fegyveresek érkeztek a házukhoz. Mindannyiukat megölték: először a nyolc zsidót, majd Wiktóriát és a férjét, hogy a falubeliek lássák, milyen büntetés vár azokra, akik zsidókat bújtatnak. A hat gyerek

aki nem egyszerű gazda volt, hanem „nagy társadalmi aktivista és nagy újtó”. Zöltség- és gyümölcstermesztéssel, méhészettel foglalkozott, és annyira szenvedélyesen szerette a fotózást, hogy maga épített egy fényképezőgépet és egy fotólaboratóriumot. „A ma ültetett almafa közvetlenül a Boldog József Ulma által oltott fáról származik – mutatott rá a bíboros. – Valóban csodálattal tekintünk ennek a családnak a tanúságtételére.” Hangsúlyozta: tiszteletadás jár mindazoknak, akik a történelem tragikus pillanataiban életüket kockáztatták, hogy segítsenek az üldözötteknek, a második világháború idején, különösen a zsidókon. A bíboros ezután a kiengesztelődés és a béke ajándékát kérte a világ számára. Felhívást is megfogalmazott: „Hangsúlyozni kívánjuk, hogy minden totalitárius ideológia mindig és mindenütt gyűlöletet, szenvedést és halált hoz, pusztító tragédiákat okoz. Remélem, hogy ez a kezdeményezés a Boldog Ulma család vértanúi példájának és közbenjárásának köszönhetően segít abban, hogy Urunk szavai szerint éljünk: »Az az én parancsom, hogy szeressétek egymást, amint én szeretlek benneteket. Senki sem szeret jobban, mint az, aki életét adja barátaiért.«”

A köszöntések és a csoportkép elkészítése után, az áldás előtt Parolin bíboros így imádkozott Istenhez: „Segíts, hogy ugyanazokkal az érzésekkel és hozzáállással éljünk, mint az Ulma család! Ez az egyetlen módja annak, hogy valami újat építsünk, a szeretetet, amely eljut odáig, hogy saját életét adja másokért. Az Ulma család története megrázó, de nagyszerű példa mindannyiunk számára, kiváltképpen a világ jelenlegi helyzetében.”

Forrás: Vatikáni Rádió
Fotó: Vatican News

Merjünk egyek lenni!

A Fokoláre Mozgalom püspök barátainak ökumenikus találkozója

A Fokoláre mozgalom püspök barátainak ökumenikus találkozója (IEF) február 28-a és március 1-je között tartották Augsburgban. Az eseményen Romániát Bot Ioan Călin lugosi görögkatolikus püspök, Kovács István unitárius püspök, Pál József Csaba temesvári püspök és Serafim, Közép- és Észak-Európa ortodox metropolitája képviselte.

A házigazda Bertram Meier augsburgi püspök volt, akinek támogatásával értékes projektek valósulhattak meg a Lugosi Görögkatolikus Egyházmegyében. A Fokoláre mozgalom püspök barátainak ökumenikus találkozója évente szervezik meg, az idejei a negyvenedik volt. Az ilyen típusú nemzetközi alkalmakat regionális püspöki találkozók kísérik és támogatják. A résztvevők azért gyűlnek össze, hogy együtt gondolkodjanak és imádkozzanak a Krisztus Jézus által kívánt keresztény egységért.

Az augsburgi találkozón kizárólag a különböző keresztény felekezetek püspökei vagy a Katolikus Egyház e rangjával egyenértékű megbízással rendelkező vallási vezetői vettek részt. Az idejei IEF több mint hatvan püspököt (vallási vezetőt) fogadott; a résztvevők négy

kontinenst, huszonkét országot és huszonkilenc különböző felekezetet képviseltek. A sajtóközlemény szerint a püspöki találkozó programjában „a Fokoláre mozgalom lelkiségéből származó impulzusok és a különböző keresztény hagyományok liturgikus ünnepei” szerepeltek. Az eseményen részt vett Margaret Karram, a Fokoláre mozgalom elnöke, valamint elhangzott Pierbatista Pizzaballa bíboros, jeruzsálemi latin pátriárka videóüzenete is.

A találkozó témája: „Merjünk egyek lenni! Jézus hívása, hogy éljük meg a jövőt, most.” A „merjünk

gesztusok és tettek végrehajtásával. Egy korábbi konferencián hangzottak el azok az ökumenikus megfontolások, amely az idejei gyűlést áthatótták, vezették: most kezdeményezzünk, evangelizációs küldetésünkben most építsünk kapcsolatokat, és így felfedezhetjük feltámadásunk magvait; most lássuk meg, hogy az előttünk álló nehézségek felismerése az egységünk ugródeszkája lehet; most szeressük egymást!

A találkozóra éppen huszonöt évvel azután került sor, hogy a Keresztény Egységtörekvés Pápai Tanácsa és a Lutheránus Világszövetség által kidolgozott, a megigazulás tanáról szóló közös nyilatkozatot 1999-ben aláírták Augsburgban. Ez a dokumentum nagyrészt megoldotta azt a központi teológiai kérdést, amely elmélyítette a reformáció és a Katolikus Egyház közötti szakadékokat. A nyilatkozat konszenzust teremtett a megigazulás tanának alapvető kérdéseiben: a

lutheránusok és a katolikusok egyetértenek abban, hogy az emberiség egyedül Isten üdvözítő kegyelmétől függ. A megigazulás, azaz az emberiség üdvösségének kérdése a reformáció teológiájának középpontjában áll.

Forrás és fotó: romkat.ro
Fotó: Lugosi Görögkatolikus Egyházmegye

egyek lenni”, azt jelenti, hogy ne csak álmodjunk a különböző keresztény felekezetek hitének egységéről, hanem merjük előmozdítani, építeni azt, lépéseket tenni a Krisztus Jézus által kívánt, és a főpapi imában (Jn 17,11) ki is fejezett egység érdekében. Az egységhez vezető út megtevése csakis Isten kegyelméből lehetséges, könyörgő imáinktól kísérve, konkrét

OLVASÓI LEVÉL

Kedves olvasónk, Karip Gyula juttatta el szerkesztőségünkbe édesanyja, Karip Gyuláné, Dóra néni versét. Az idős hölgy 2015 óta a budapesti Szent Lujza Szeretettotthon lakója. Jó szellemi és fizikai frissességben mind a mai napig szívesen olvas, nézi a tévét. 2023-ban írt egy verset, amely a „Tudom, hogy van jogom! Színes hétköznapiak” pályázaton irodalmi kategóriában különdíjat nyert (sőt belügyminisztériumi oklevelet is kapott).

Karip Gyula a levelében írja: „Édesanyám Baján született 1928-ban, iskoláit Pécsen végezte, Budapesten művészettörténetet hallgatott. Kezdetben humán területen, majd nyugdíjba vonulásáig az egészségügyben dolgozott. A versek iránti szeretetét jól példázza, hogy már iskolás korában is mindig lapult egy verseskötet a padjában. Díjazott verse a mai rohanó világban élő ember állandó lelkiismeret-furdalására mutat, érdemes lenne elgondolkozni, és változtatni életvitelünkön. Dóra néni keresztény hite, ereje, élete még kilencvenhat éves korában is példa lehet azoknak, akik akár keresik, akár már megtapasztalták Isten kegyelmét.”

Olvasónk kérését teljesítve a verset az alábbiakban közöljük, s egyúttal jó egészséget és áldott húsvétot kívánunk édesanyjának, Dóra néninek!

„Jövök Istenem, hogy akaratom teljesítsem...”

Igen, Uram, megjött a meghívód – bár a postát elég későn hozták – és én azonnal elindultam hozzád.

Elindultam, de közbe jött még sok más elintéznivalóm: a piac és a fodrász, és be kellett mennem a gyógyszerért, majd egy másikba is, mert amaz be volt zárva.

Szóval mondom, sietni akartam, de a buszról mindig lemaradtam, és metró nem jár Feléd.

Úgy készültem pedig lelkemben a jóra, emez isteni, szent találkozóra, amely valahogy mindig elmaradt.

És valami folyton közbejött: nyugtalanság és betegség, öröm, egy

esküvő és egy temetés; pedig tudod, hogy készülök Hozzád (éppen negyvenöt éve), de annyi a dolgom, az időm meg kevés.

Ezer szállal köt ez a világ, amely mint egy élő, dús virág kitárul. Halkan szirmait bontja, s csak ontja részeg illatát.

Add, Uram, hogy tegnapnak, mának időtlen mélyén már Rád találjak, add, hogy vezessen sorsom, emberségem, majd Beléd omoljon; és segíts a végső találkára érnem – az utolsó buszt le ne késsem!

Karip Gyuláné
Budapest, 2023. november

Ez a Megváltó története

Passióelőadás lesz a budapesti Rokolya utcai templomban nagypénteken este

(Folytatás az 1. oldalról)

Mivel lassan húsz éve jó barátok Zöld Csaba Jászai Mari-díjas színművésszel, fölvetette neki az ötletet, ő pedig örömmel támogatta azt, csakúgy, mint az ötletgazda felesége, Marianna. Hozzákezdtek a szervezéshez, és most itt tartanak: óriási odaadással és lelkesedéssel készülnek a passiójáték nagypénteki bemutatójára. Az előadás fő szervezőjének szavaiból kiderül: a Babér utcai Szent Mihály-templom tiszteletbeli kanonokja, Válóczy József esperes és Varga Norbert érseki irodaigazgató, a Szent Mihály-templom, valamint a Mária Keresztények Segítsége-templom papi közösségének moderátora (Válóczy József mindkét templom papi közösségének a tagja) messze-menően támogatják őket, sőt szerepelnek is a darabban.

A passió írója és az előadás rendezője, Zöld Csaba kifejtette: Tilk Károllyal összeköti őket a hitük, spirituális irányultságuk, hasonlóan gondolkodnak Istenről, vallásról. Ezért amikor Károly először beszélt neki arról, hogy jó volna előadni egy darabot Jézus szenvedéstörténetéről, azonnal az ügy mellé állt, és megírta a passiót. Mivel Zöld Csaba nemcsak színész és színpadi szerző, hanem Orszáczky-díjas zeneszerző is, így zenét is szerzett a darabhoz. Érezte a fentről érkező segítséget, egymás után jöttek a hangok, a dallam, a szöveg. „A Jóisten ott volt velem, amikor megírtam a darabban szereplő néhány dalt és a hozzájuk tartozó szöveget. Megnyugtató volt számomra, hogy Karcsi barátomnak és Norbi atyának is tetszett, ami megszületett. Úgy tekintettem ezt, mint a legjobb jelet, iránymutatást, hogy ennek az ügynek van létjogosultsága.”

Zöld Csaba szavaiból kiderült: nem már létező passiók átdolgozásával jött létre a darab, hanem a *Szentírás* szövegét tekintették alapnak. Nem írtak önálló történetet, hanem kivonatolt készítettek a *Bibliából* az apostoli üzenetek felhasználásával, az utolsó vacsora eseményeitől elindulva, s végigkísérve Krisztust szenvedésében a keresztre feszítéséig, haláláig és feltámadásáig. Klasszikus passiójátékot hoztak létre. A zene leginkább a musicalekéhez hasonló, a pop-rock műfaj stílusjegyeit viseli magán. A passiójáték időtartama körülbelül egy óra. Jézust Fekete Gábor, a József Attila Színház ifjú színművésze alakítja, Szűz Máriát Kovalik Ágnes színművésznő, aki ugyancsak az angyal földi teátrumában játszik. Mária Magdolnát Tilk-Lippai Marianna személyesíti meg, Pilátust Tilk Károly. Természetesen vannak a darabban főpapok, katonák és a tömeget jelképező szereplők, akiket az egyházközség jelentkezői közül választottak ki. Összesen tizenötven játszanak a passióban.

Kérdésünkre, lesznek-e fiktív szereplők és történetelemek a passióban, Zöld Csaba nemmel válaszolt. A Jézusnak kendőt nyújtó Veronikáról ugyan nem tesznek említést az evangéliumok, de alakja olyan mélyen köthető a hagyományhoz, hogy ő nem tekinthető fiktív személynek a darabban. Apró eltérések lesznek ugyan a *Szentíráshoz* képest, „de nem akartam nagyon eredetinek tűnni, nem céloztam erre, hiszen a történet a Megváltó története, semmit nem akartam hozzáírni” – mondta Zöld Csaba.

A darab rendezője nemmel válaszolt arra a kérdésünkre is, hogy a hagyományos passiókban gyakran szereplő ördög, kísértő figurája benne lesz-e az előadásukban. Kifejtette: az ördög mint a rossz jelenléte a világ-

ban az emberek manipulálhatóságán keresztül mutatkozik majd meg a színpadon. Zöld Csaba megemlítette, hogy néhány perccel a társalgásunkat megelőzően arról beszélgetett Tilk Károllyal, mennyire befolyásolhatók

nyomását. De aztán rájött: igazából nincs mitől félnie. „Nem arról van szó, hogy mindannyiunkban ott él Jézus? Nekem is élő a kapcsolatom vele. Színészként pedig azt tanultam, és mindennap azt művelem, hogy

hanem belső áradás, állapot. Ha ez megvan, mondja, akkor „csak” el kell mondani a szövegét.

Mária Magdolna szerepét Tilk-Lippai Marianna rádiós-televíziós műsorvezető, motivációs író játssza. Férje mellett évek óta szervezője azoknak az alkalmaknak, amikor a Rokolya utcai templom plébániáján havonta egyszer vasárnapi ebédén látnak vendégül hajléktalan embereket. A passiójátékbeli alakításával kapcsolatban elmondta: Mária Magdolna mindenhol elkísérte Jézust, nagyon szerette, mondhatni, imádta őt. Mariannának kevés a szerepe az előadásban, de úgy érzi, három-négy mondatának nagy súlya van. Például akkor is, amikor „próbálok elmondani a hitetlenkedő tanítványoknak: higgyétek el nekem, ott voltam a sírboltban, láttam, hogy eltűnt a Mester holtteste...” Marianna nagyon örül és hálás, hogy részt vehet a darab bemutatásában, s igyekszik teljesen azonosulni a szerepével. Felidézte: tizenhárom évvel ezelőtt meghalt a kislánya. „Igaz, nem Szűz Mária szerepét játszom a darabban, de megéltem azt, amit ő. Végignéztam a kislányom szenvedését. A passióban pedig végig fogom nézni Jézus szen-

Tilk-Lippai Marianna a passióban Mária Magdolna szerepét játssza

az emberek a kísértő gonosz sugallatai által. Az ördög képes úgy irányítani őket, hogy az egyik percben még Jézust kiáltanak, a másikban pedig már Barabbást. A nagypénteki passióban lesz egy jelenet – és ez talán fiktív elemnek tekinthető –, amikor Pilátus megkérdezi a népet: Barabbás vagy Jézus? Egyre többen kezdik kiabálni, hogy Jézust engedje szabadon. A manipulálható tömegben azonban a rosszakarók befogják ezeknek az embereknek a száját, s ők maguk Barabbás nevét kiáltják. A végén pedig már azok is Barabbást skandálnak, akik kezdetben még Jézust támogatták.

A Jézust alakító Fekete Gábortól azt kérdeztük: mennyire lehet hitelesen eljátszani a határtalan jószágot és a végtelen szeretetet, nem ütközik-e ez esetben korlátokba a színész. A fiatal színművész úgy érzi: bizonyos szempontból eljátszhatatlan Jézus szerepe, más szempontból viszont nem az. Minden ember az Istenhez való viszonya alapján fogalmazhatja meg, hogy mi keresnivalója van itt a földön. Feltehető, hogy azoknak, akik nagypénteken elmennek megnézni a passiót, van egyfajta istenképük. „Nekem is megvan a magamé. Amit majd eljátszom – együtt eljátszunk –, az ennek egy szelete lesz.” Mindenki a saját Jézusát szeretné látni, azt, akivel kapcsolata van. Jézus szerepét játszani a színész számára egyfelől teher, másfelől kivételes felelősség. Fekete Gábor felidézte: évekkal ezelőtt a saját közösségében már alakította egyszer Jézust, és akkor is érezte ennek a szerepnek a rendkívüli

átengedem magamon Isten művészetét, akaratát, közben pedig átengedem magamon a szerepet. Ebből a szempontból ez most egy különleges

Fekete Gábor: Mindenki a saját Jézusát szeretné látni, azt, akivel kapcsolata van

helyzet, mert a kettő egy és ugyanaz.” Fekete Gábor kiemelte: sok erőt ad a közös munka, hiszen csapatként dolgoznak együtt, s céljuk, hogy átadják a nézőknek a passió üzenetét. Biztos, hogy valamennyien mindent megtesznek majd ezért a színpadon. Mint mondta, ő az egyszerűség felől igyekszik közelíteni Jézus szerepéhez. Krisztus végtelen szeretete mindig megkérdőjelezhetetlen: akkor is, amikor asztalokat borogat, és akkor is, amikor gyógyít, vagy csak egy ember szemébe néz. A Jézust megformáló művész azt szeretné, ha alakítása nem csupán illusztratív játék lenne,

vedését, és elveszítem, akit nagyon szerettem.”

Pilátust a passió ötletgazdája és az előadás fő szervezője, Tilk Károly alakítja. Leszögezte: bár eszében sincs mentegetni Pilátust, annyi biztos, hogy nem volt egyszerű helyzetben. Kétezer év elteltével, a történetet ismerve ma már pontosan tudjuk, kinek mit kellett volna tennie abban a helyzetben, mi lett volna a helyes cselekedet. Az embereket alapvetően a saját érdekeik, gondolataik, vágyaik befolyásolják. Római helytartóként Pilátus kezében nagy hatalom összpontosult, élet-halál ura volt. Bár hal-

lotta a híreket, nem hitt abban, hogy Jézus Isten. Akik ezt alátámaszthatták volna, a zsidók, többségükben tagadták ezt, s felhertelték Pilátust: el kell hogy ítélje a „hamis messiást”, mert ha nem, akkor nem hű a császárhoz, s beárulják az uralkodónál. Egyfajta presszionnak, fenyegetésnek volt tehát kitéve. A Római Birodalom helytartójaként honnan tudhatta volna, s hogyan hihetett volna abban, hogy Jézus valóban Isten? „Nagy arccal” fogadja Jézust, rendkívüli hatalmának teljes tudatában, de már az első néhány mondat után elbizonytalanodik, látva a Jézusból áradó hitet, nyugalmat. Akárcsak mások, Pilátus sem tudott mit kezdeni ezzel, s ítéletének meghozatala után valószínűleg kétségei támadtak: vajon helyesen döntött, vagy pedig a feleségére kellett volna hallgatnia, és elengednie ezt a furcsa, különleges embert?

Zöld Csaba hozzáfűzte: amikor Pilátus azt mondja, mosom kezeimet, az nem egy arrogáns ember megnyilvánulása, hanem egy borzalmas félelmeiktől gyötrődő, hatalmi pozícióban lévő hivatalnoké. Ekkor döbben rá ugyanis arra: átengedtem a népnek a döntést, nem mertem egyedül föl vállalni a tettem súlyát és szembenézni a felelősségemmel. A kézmossággal azt próbálja kifejezni, hogy ő nem vétett, pedig hát „borzasztóan nagyot vétkezett”.

A Rokolya utcai plébániaközösség számára az idei esztendő missziós év. Kérdésünkre, szerepet játszott-e ez abban, hogy nagypénteken passióelőadást tartanak, Zöld Csaba elmondta: amikor értesültek a missziós évről, örült a lelkük, de a passió megírásának és előadásának gondolata már korábban, másfél évvel ezelőtt megszületett. Tavaly szerették volna bemutatni, ám szervezési nehézségek miatt ez a tervük meghúszult. Most viszont minden adott ahhoz, hogy egy valóban színvonalas, lélekemelő előadást hozzanak létre.

S vajon gondolnak-e arra, hogy a most bemutatandó passióval hagyományt teremtsenek az itteni plébániaközösségben vagy akár máshol? Erről ugyancsak Zöld Csaba a következőket mondta: Tilk Károllyal együtt nagyon szeretnék, ha a mostani előadásnak lenne folytatása. Terveik között szerepel, hogy más helyekre is elviszik a darabot, és látványban is olyan szintre fejlesztik, hogy minél közelebb kerülhessen az emberek lelkéhez.

Tilk Károly hozzátette: a jövőt illetően sok minden múlik azon, hogy milyen visszhangja lesz a bemutató előadásnak. Természetesen azt remélik, hogy a nézők lélekben gazdagodva, hitükben elmélyülve távoznak majd az előadás után. Mivel alkalmi társulatról van szó, és a profi művészeknek, illetve a civil foglalkozású szereplőknek is sokféle elfoglaltságuk van, kérdés egyelőre az is, hogy a jövőben hogyan sikerül egyeztetni az időpontokat, megszervezni a próbákat és az előadásokat, hogy az adott időben lehetőleg mindenki ráérjen. Zöld Csaba hozzátette: hitük szerint közös érdek, hogy ennek az előadásnak jövője legyen, hogy miként, azt majd meglátják.

Külső-Angyal földön összefogott egy profiból és amatőrökből álló, elhivatott színházi csapat, s minden feltétel adott ahhoz, hogy egy lelkünket az ég felé emelő passióelőadás szülessen.

A bemutató nagypénteken este 8 órakor lesz a Rokolya utcai Mária Keresztények Segítsége-plébániatemplom közösségi házában.

Bodnár Dániel
Fotó: Lambert Attila

GYERMEKVGYÁZÁS

GYERMEKFELÜGYELETET vállal plébánosi ajánlással leinformálható, gyakorlott hölgy ottlakással, Budapesten és Debrecenben. T.: 06/30-519-0885

BUDAPESTI katolikus egyetemista lány vállal gyermekvigyázást (2 éves kortól), megbeszélés szerinti időtartamra, belbudaí kerületekben. T.: 06/30-814-3304

IDŐSFELÜGYELET

HÁZTARTÁSI munkába besegítést, idősfelügyeletet vállal plébánosi ajánlással leinformálható, gyakorlott hölgy ottlakással, Budapesten és Debrecenben. T.: 06/30-519-0885

INGATLAN

ELADÓ BUDAPESTEN AZ I. KERÜLET-BEN, csendes utcában, de jó közlekedésnél, zöld, fás területre néző, magassídszínti (első emeleti magasságban), 90 nm-es, háromszobás lakás, nagy étkező-konyhával, kádas-zuhanyzós fürdőszobával, külön WC-vel. Az új, zárt égésterű kombi cirkóval ellátott lakás étkező-konyhája a belső zöld udvarra néz. Érdeklődni lehet: 06/30-202-0832

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznl is. T.: 06/1-213-5726

ÓLOMÜVEG ABLAKOK restaurálását, tervezését, kivitelezését több évtizedes tapasztalattal vállaljuk. Tóth Erzsébet. T.: 06/20-438-5993; www.uvegfestes-stainedglass.hu

ÉPÜLETSÜLLYEDÉS, falrepedés megállítása, vizes, nyirkos, salétromos épületek szigetelése. T.: 06/20-228-0453

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPENZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk. Budapest VI., Andrássy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő-szerda 10–17, csütörtök 10–19 óra között.

IMAÓRA

Kútvolgyi Szűz Mária-engesztelőkápola: engesztelő virasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentség előtt. 22 órákor szentmise. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75–77.) szent-ségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 órákor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikon a templom karítász-csoportjának szándékára, a harmadikon az imalábadáa elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirasztást tartunk Magyarország, a magyarság lelki megújulásáért. 21 órákor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családkhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órákor kezdődő szentmisék után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várnak. Bővebb információ: <https://www.varos-majoriplebania.hu/>

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órákor a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Mórícz Zsigmond út 141.): március 28-án 18 órától 31-én 13 óráig húsvéti lelkigyakorlat Schall Tamás plébános atyával. Április 18-án 18 órától 21-én 13 óráig Dr. Gál Péter atya lelkigyakorlata: „A belső gyógyulás, szabadulás”. Május 29-én 18 órától június 1-jén 13 óráig Kovács Cs. Albert atya lelkigyakorlata: „Égi Édesanyánk”. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

Bánatszelidítő. A halál közelségével és a gyász fájdalomának terhével küzdőknek, valamint a mindennapi veszteségeinken való továbblépéshez szeretnénk segítséget nyújtani sorstárscsoportjainkban. Találkozás a Pasaréti Községi Ház (Budapest II., Pasaréti út 102.) első emeleti termében kéthetente szerda délelőtt 10 órától 11.30-ig, a Szent Anna Plébánia (Budapest I., Aranyhal u. 1., a Batthyány téren, a templom mögött) első hittantermében pedig kéthetente szerda esténként 18 órától 19.30-ig. Időpontok: 2024. április 3., 17.; május 8., 22. Az együttléteket – segítő sorstársakkal – Tegzes Katalin SA nővér vezeti.

„Minden vég egy új kezdet!” címmel lelkinapok a Szív Lelkeségi Központban (Tahi, Villásor 7–9. T.: 06/26-387-162). Szeretettel hívunk és várunk megfontolásra és elcsendesedésre mindenkit, akit megszorított a gyász, megbénít a veszteség. Időpont: 2024. április 5., péntek 14 órától április 7., vasárnap 14 óráig. Előzetes jelentkezés szükséges a programvezetőnél, Tegzes Katalinnál: tegzesk@hotmail.com, 06/30-462-9272. Hozza magával személyes holmiját, törölközőt, és jelezze, ha diétát kér! Megközelítés: Volánbusz, Tahi – Hídfő mh., a Bartók Béla úton felfelé.

„Ne félj, nem ítélek el!” címmel tartanak lelkigyakorlatot Mária-besnyőn április 25–28. között. Mindazokat hívják, akik gyermeküket vetélés, abortusz, koraszülés miatt veszítették el, valamint azokat is, akik lombikbabájukat gyászolják. Vezeti: Kovács Ferenc diakónus és Treer Mária lelkigondozó. Érdeklődni lehet: sorstarsak@mariradio.hu, vagy 06/20-823-2201

NAGYBÖJTI LELKIGYAKORLAT

A Budapest VIII. kerületi Magyarok Nagyasszonya téri (volt Rezső tér) Magyarok Nagyasszonya-templomban nagybőjti lelkigyakorlatot tart dr. Kránitz Mihály, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem tanszékvezető professzora március 10., 17. és 24-én, vasárnap a 9 órai misék keretében.

SZENTSÉGIMÁDÁS

Debrecenben, a Szent Anna-székesegyház keresztelőkápolnájában (Debrecen, Szent Anna u. 15.) hétfőtől szombati, a reggeli szentmisék végétől az esti szentmisék kezdetéig egész napos szentségimádási lehetőség lesz 2024-ben is. „Jöjjetek hozzám mind, akik fáradtak vagytok és terhet hordoztok, és én felidítlek titeket!” (Mt 11,28). Szeretettel várják a közösségek, imacsoporth, családok, egyének jelentkezését erre a különleges lehetőségre, amelyre időpontot az egyházközség weboldalán <https://szentannaplebania.hu>.

dnyem.hu/ lehet foglalni, illetve további információ a szentanna@gmail.com e-mail-címen kérhető.

BETEGGLÁTÓGATÓK KÉPZÉSE

A Budapesti Katolikus Kórházlelkészség április 13-án indítja következő önkéntesbeteglátogató-képzését. Jelentkezni március 31-éig lehet a +36/1-224-8640-es telefonszámon, hétköznap 8 és 16 óra között. Szeretettel várják azoknak a hitűket gyakorló katolikusoknak a jelentkezését, akik azonosulni tudnak egy olyan szolgálattal, amely az elfogadásról, az alázatos, őszinte szeretet gyakorlásáról szól. Az önkéntes beteglátogató szolgálat az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye kórházainak heti lelkipásztori szolgálatához kapcsolódik. Az önkéntes beteglátogató a kórházlelkész látogatását megelőző napon látogatja végig azt az osztályt, ahová a kiválasztott kórházon belül be lett osztva. A szolgálat heti rendszerességgel van jelen az esztergomi, a visegrádi, a pomázi és a budapesti kórházakban, és hetente néhány órás elfoglaltságot jelent az önkéntesek számára. Ezért a jelentkezőtől olyan életállapotot kíván, amellyel összeegyeztethető, hogy ezt az időt jó szívvel, gond nélkül rá tudja szánni a szolgálatra.

KIÁLLÍTÁS

Premontreiek 100 éve Gödöllőn - Rend- és iskolatörténeti kiállítás nyílt a Gödöllői Királyi Kastélyban (Gödöllő, Grassalkovich Kastély) március 1-jén. A tárlat áttekintést nyújt a Jászóvári Premontrei Kanonokrend gödöllői letelepedésének előzményeiről, a gimnázium, konviktus és rendház alkotta intézményegyes építéséről, a rend korabeli történetéről, a szerzetes- és világi tanárok, illetve a diákok életéről 1923-tól napjainkig. A kiállítás június 23-a, vasárnapig tekinthető meg, ingyenesen.

ELŐADÁS

A „Szó Szimfóniája” elnevezésű sorozat következő alkalmá Budapestben, a Pasaréti Községi Házban (Budapest, II. Pasaréti út 102.) március 25-én, hétfőn 19 órától lesz. Téma: Szent Ferenc stigmái - források és képek. A belépés ingyenes, minden érdeklődőt szeretettel hívnak és várnak. Bővebb információ: <https://pasareti-kozosseghaz.hu/programok>

SZABADEGYETEM

A Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán (Budapest V., Piarista köz 1.) *A viharon túl: A béke erejének felfedezése* címmel előadás-sorozatot indítottak. Az egyes alkalmak csütörtök-könnként 19 órákor kezdődnek, és körülbelül 20.15 óráig tartanak. A következő alkalom időpontja: április 11. Téma: Az 1568-as tordai vallásszabadság és a katolikus autonómia, illetve az Erdélyi Katolikus Státusz. Előadó: Holló László. Szeretettel várják az érdeklődőket a beszélgetős előadások alkalmaira.

PROGRAMAJÁNLÓ

IX. Keresztény Film- és Könyvnapok május 3–5. között Budapesten, az Uránia Nemzeti Filmszínházban (VIII. kerület, Rákóczi út 21.). Keresztény mozifilmek vetítése, kerekasztal-beszélgetések, keresztény film- és könyvvásár. A rendezvény minden programja és vetítése ingyenes! Bővebb információk: www.keresztenyfilmek.hu

HALÁLOZÁS

Buzgó imáiba ajánljuk Stéh Ilona Klára nővér, Szent Vince Szeretet Leányai Társulata tagjának lelkét, aki életének 102. évében és szent hivatásának 34. évében, 2024. március 14-én az örök hazába költözött. Elhunyt nővérünket 2024. március 26-án 13.15 órákor helyezzük örök nyugalomra a budapest-rákoskeresztúri köztemetőben. Az engesztelő szentmiseáldozatot temetése napján 6.30-kor ajánljuk fel lelki üdvéért társulatunk Ménési úti kápolnájában.

A hirdetések tartalmáért és annak valódiságáért a hirdető vállal felelősséget.

Tisztelt Olvasóink!

Az egyházi közleményeket és híreket szerkesztve közöljük. Megértésüket köszönjük. A szerkesztőség

NAGYHÉT NYITÁNYA

A Budapest–Terézvárosi
AVILAI SZENT TERÉZ TEMPLOMBAN
(4065 Budapest, Szent Teréz u. 1. — Nagymező u. — Király u. sarok)
2024. MÁRCIUS 23-ÁN, SZOMBATON ESTE
a Magyar Örökség díjas

ANGELICA LEÁNYKARRAL

18:00 PASSIÓ — Jézus Krisztus kinszenvedése Szent Márk evangélista szerint — dramatizált előadása
18:30 SZENTMISE — nagybőjti lelkigyakorlatos elmélkedéssel
A Passió és a Szentmisén az elmélkedéseket az esztergomi Érseki Papnevelő Intézet növendékeiől hallhatjuk
A Szentmisében Kodály Zoltán: Magyar Miséjét és motettákat énekel az Angelica Leánykar
19:30 GYÓNTATÁS — készülünk a nagyhétre lélekben megtisztulva

NAGYBÖJTI HANGVERSENY

Ériks Ešenvalds: O Salutaris Hostia
Szólót énekel: Gavodi Júlia és Nemes Barbara
Ériks Ešenvalds: Lux Aeterna

Giovanni Battista Pergolesi: Stabat Mater

Közreműködik: Ábrahám Consort régizene együttes.
Koncertmester: Ábrahám Márta
Szólót énekel: Gál Gabriella szoprán, Megyesi Schwartz Lúcia alt
Vezényel: Gráf Zsuzsanna, Liszt Ferenc-díjas Erdemes Művész

Pergolesi: Stabat Mater szövegét Babits Mihály fordításában Takács Bence mondja el.

PIETRELCINAI SZENT PIO ATYA NYOMÁBAN
április 22-28. | 7 nap | 314.900 Ft/fő
DÉL-ERDÉLYI ZARÁNDOKKÖRÚT ÉS A CSÍKSOMLYÓI BÚCSÚ
május 15-20. | 6 nap | 199.900 Ft/fő
ZARÁNDOKLAT A CSÍKSOMLYÓI BÚCSÚBA
május 15-20. | 6 nap | 169.900 Ft/fő
ASSISI SZENT FERENC NYOMÁBAN
június 4-8. | 5 nap | 229.900 Ft/fő
ZARÁNDOKLAT MEDJUGORJÉBA AZ ELSŐ JELÉNÉS ÉVFORDULÓJÁN
június 23-27. | 5 nap | 129.900 Ft/fő
ZARÁNDOKKÖRÚT MONTENEGRÓBA
július 9-15. | 7 nap | 309.900 Ft/fő
OLASZ SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁN
augusztus 19-25. | 7 nap | 289.900 Ft/fő
ÍRORSZÁGI ZARÁNDOKLAT
augusztus 25-31. | 7 nap | 749.900 Ft/fő
NAGY ZARÁNDOKLAT (LA SALETTE, LOURDES, SANTIAGO, FATIMA)
aug. 30 - szept. 8. | 10 nap | 614.900 Ft/fő
VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA
+36 20 500 5050
www.viasacra.hu

„Jót s jól!” – www.missziotours.hu

Krisztus a jövőnk! MKPK hálaadó nemzeti zarándoklata Rómába '24.4.22-26.
Utolso helyeik! - Repülővel Bécsből
Lelkivezető: **Veres András** püspök, az MKPK elnöke
Részvételi díj: 289.900 Ft/főtől

Biztos indulás! **Medjugorjei zarándoklat** '24.5.1-5.
Lelkivezető: **Michels Antal** atya
Részvételi díj: 119.900 Ft/főtől

Biztos indulás! **Zarándoklat Máriacellbe** '24.5.25-26.
Lelkivezető: **Császár István** atya
Részvételi díj: 64.900 Ft/főtől

Biztos indulás! **Zarándoklat Fatimába** '24.5.28-6.1.
Lelkivezetők: **Balla Imre** és **Tóth Attila** atyák,
Részvételi díj: 309.900 Ft/főtől

Biztos indulás! **Zarándoklat Lourdes-ba, „a csodák és zarándokok városába”** '24.6.11-15.
Lelkivezető: **Csóka János** atya
Részvételi díj: 289.900 Ft/főtől

Szeretettel várjuk jelentkezését!
Tel.: **+36 20 565 3258**, +36 20 336 0016
www.missziotours.hu www.misszioutazas.hu
Engedélyszám: U-000020

Ünnepi üzenetküldő
Köszöntse szeretteit az Új Ember hasábjain!

Üzenjen névnap, születésnap, házassági évforduló alkalmából, küldje meg gratulációját gyermek születéséhez, sikeres vizsgához vagy más örömteli pillanathoz!

Rövid üzenetében küldje el az ünnepelt nevét és a települését, ahol él, az aprohirdetes@ujember.hu címre.

Levelében, kérjük, adja meg a pontos nevet és címet, melyre kiállíthatjuk számlánkat.

Egy üzenet díja 3000 Ft, amit átutalással vagy csekken tud befizetni, a befizetés beérkezése után sorait legközelebbi lapszámunkban megjelentetjük.

Ünnepeljen velünk – várjuk jelentkezését!

Kiadja a Magyar Kurír Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán.

Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft. • **Ügyvezető:** Tolonics Gergely
ISSN 0133-1205
KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.
LAPZÁRTA: 2024. március 18.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István
Lapszerkesztő: Baranyai Béla • **Lapszerkesztő-helyettes:** Körösi László
Szerkesztőség: Agónás Szonja, Bodnár Dániel, Fábrián Attila, Gáts Judit, Horogszegi-Lenhardt Erika, Hollósi Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Náduvanyi Dorottya, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Éva, Várossy Erzsébet
Olvasószerkesztő: Koditek Bernadett
Korrektor: Szántó István • **Tördelés:** Kuzma Angéla
Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.
Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • **Tel.:** +36/1-317-3933
www.ujember.hu • e-mail: mk@katolikus.hu

Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3132; terjesztas@ujember.hu
Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén. Egyéni egy példányos előfizetés belföldről negyedévre: 5460 Ft, fél évre: 10 920 Ft, egy évre: 21 840 Ft. Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank).
Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu
Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu
Közlemények, gyászjelentések, apóhirdetések feladása: +36/1-317-3933; aprohirdetes@ujember.hu; <http://ujember.hu/aprohirdetes-feladasa/>

A sebeit vállaló Krisztust képviseljük

Húszéves a budapesti kórházlelkészség

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye kórházlelkészsége 2004 óta fogja össze és építi a beteglátogatók szolgálatát, amelynek tagjai a főváros és az agglomeráció harminchat kórházában keresik fel napról napra a betegeket. Kik ők, és hogyan készülnek erre a szolgálatra? Erről kérdeztük Kampfmüller Sándort, a budapest-erzsébetvárosi Árpád-házi Szent Erzsébet-templom plébániái kormányzóját, vezető kórházlelkészt és munkatársát, Németh Miklós Péter vezető szervezőt.

– Milyen feladatra szerződött a kórházlelkészség, és melyek fennállása húsz évének legfontosabb mérföldkövei?

Kampfmüller Sándor: Erdő Péter bíboros 2004-ben alapította a Budapesti Katolikus Kórházlelkészséget, hogy összehangolja a fővárosi plébániák kórházi lelkipásztori szolgálatait. Legfontosabb feladatunk, hogy a lelkipásztor révén eljussan a beteghez a szentségi segítség: a bűnbocsánat, hogy a beteg rendezni tudja az életét; az Óltárszsentség, valamint a betegek szentsége, ami az Egyház imádsága a beteg fölött. A szentségek kegyelme megerősíti a beteget, segíti, hogy végigjárja az utat, amely vagy a gyógyulásra, vagy az örök életre vezet őt.

Németh Miklós Péter: Komoly építkezés folyt a húsz év alatt. Az első mérföldkő az volt, amikor 2005-ben kiépítettük a Katolikus Sürgősségi Lelkipásztori Szolgálatot, amely a nap huszonnégy órájában hívható halálveszély esetén. A szolgálat gondoskodik arról, hogy még az értesítés napján megérkezzen a beteghez a pap, és megerősítse a szentségekkel. Évente mintegy négyszáz hívást kapunk. 2007 őszétől képzést szervezünk önkénteseinknek. Ahol igény volt kórházkápolna létesítésére, ott a lelkészség felkarolta ezt a kezdeményezést, így már hét kápolna működik a fenntartásunkban.

– Kiből és hogyan lesz beteglátogató?

K. S.: Beteglátogatói közösségünk ma közel száz önkéntessel és harminckét kórházlelkésszel dolgozik a főváros harminchat kórházában. A beteglátogató érzékeny és nyitott jelenléttel fordul a betegekhez. Hitét gyakorló, szentségeket felvett, stabil embereket várnunk erre a felelősségteljes szolgálatra. Végzettségbeli elvárás és korhatár nincs. Határozottság és stabil hit szükséges, mert embert próbáló a feladat.

N. M. P.: A betegágy mellé valóban olyan embernek kell odalépnie, aki alkalmas erre a szolgálatra. A Budapesti Katolikus Kórházlelkészség beteglátogatója a Katolikus Egyházat képviseli: általa a beteg megélheti, hogy az Egyház részéről meglátogatja őt valaki a kórházban. Az önkéntestől egy évre szóló elköteleződést kérünk. A legfontosabb, hogy a jelentkezőnek valóban legyen ideje erre a szolgálatra. Sok esetben nem lehet előre eltervezni, mennyi ideig tart majd egy látogatás. Kialakulhat egy mély beszélgetés, amikor nem lehet otthagyni a beteget, rá kell szánni az időt, hogy érezze, meghallgatják és kísérik.

– Hogyan készítik fel a beteglátogatókat a feladatokra, és milyen segítséget kapnak a szolgálat végzése során?

K. S.: Évente kétszer, ősszel és tavasszal hirdetünk képzést, amely egyfelől a gyakorlatról szól, másfelől lelki felkészítést ad. Az elméleti részben fontos az önismeret, a szolgálat lelkiisége, az egészségügyi ellátórendszer bemutatása. A gyakorlati részben a jelentkező kipróbálja magát a feladatban egy vezető segítségével. A kispapok számára a felkészítés a szemináriumi képzés része, és gyakorlatot is szereznek kórházakban. Én fogom össze a lelkészársaimat, rendszeresen beszélgetünk a tapasztalatainkról.

N. M. P.: A beteglátogatóé magányos szolgálat. Egyedül járja a kórtermeket, egyedül lép oda a beteg ágyához. Valódi találkozás így tud kialakulni közöttük. Önkénteseink még sincsenek magukra hagyva. Mindenki egy csoporthoz tartozik, társai vannak és vezetője. Rendszeresen találkoznak csoportszinten, havonta egyszer pedig a lelkészség szervezésében. Ezeken az alkalmakon lehetőség van szupervízióra, előadás meghallgatására, esetmegbeszélésre.

– Tapasztalataik szerint milyen motivációval érkeznek a jelöltek a képzésre?

N. M. P.: Sokféle indíttatás vezet ide embereket. Van, aki arra figyel fel, milyen sok ember van magára hagyva a kórházban, és átérzi ennek súlyát. Más a saját hozzátartozóját látogatta, de úgy ítéli meg, nem tette elégszer, és azt érzi, mulasztása van, amit be kell pótolnia. Minden motiváció komolyan veendő, de foglalkozni kell vele, hogy olyan legyen, ami valóban segítségére van a másik embernek. A szolgálatban az ennek háttérbe kell szorulnia: a másik ember az első, rá kell figyelni, azt kell keresni, neki mire van igénye.

K. S.: Igen, ez a szolgálat az elfogadásról, az alázatosságról, ösztönöz a szeretet gyakorlásáról szól. Úgy kell ott állnunk a másik ember mellett, ahogyan

ő igényli: meghallgatni, ha beszélgetni szeretne; elvinni hozzá a szentségeket, hogy gyakorolhassa a vallását; és rossz érzés nélkül elfogadni az elutasítását is, ha éppen nincs kedve találkozni velünk.

– Hogyan élnek meg a beteglátogatók a visszautasítást?

N. M. P.: Az első időkben ez nagyon nehéz. Tudni kell, a betegnek nem biztos, hogy akkor és ott szüksége van arra, aki vagyok és amit képviselek. Fontos, hogy a beteglátogató ne vegye magára az elutasítást, ne azt élje meg, hogy valamit nem jól csinál, vagy nemkívánatos, amit tesz. Ezekben a helyzetekben is azt kell közvetítenie, hogy elfogadja a másik embert, például jobbulást kíván neki, és elköszön. Ezzel kifejezi, hogy megérti: a másik lehet rosszul, érezheti úgy, hogy nem akarja ezt a találkozást, de akkor is szeretve van. Nem egyszerű, de tanulható, hogy az ember minden helyzetben azt sugározza, érdeklődik, mire van igénye a betegnek és

hogyan tudna segíteni neki. Ha elsajátítja ezt a mentalitást, egyre kevesebb elutasítással fog találkozni.

– Mit képvisel elsősorban a beteglátogató: az emberi közelséget és a figyelmet, vagy Istent?

N. M. P.: A kettő összefügg, de az emberi hozzáállás az első: az elfogadás, a másik ember értékelése és tisztelete. Annak a megélése, hogy a betegágyánál találkozni a másikkal megtiszteltetés számomra, hiszen beenged az intim szférájába, ahol nem is biztos, hogy bármi keresnivalóm lenne. Különleges pillanat ez. Ha a látogató ezen az emberi vonalon tud elindulni, így tud jelen lenni a beteg mellett, akkor ezáltal Isten is megjelenik a találkozásban, hiszen azt az Istent

képviselem, akit érdekel az ember, aki meglátogatja őt a betegágyánál.

– Mi jelent vigaszt a betegnek?

N. M. P.: Más, amikor a pap megy a betegágyhoz, és más, amikor az önkéntes beteglátogató. Az utóbbi részéről nem helyes, ha rögtön a beteg szentségével hozakodik elő. Fontosabbak az emberi gesztusok, az elfogadás, az odafigyelés, a másik értékelése, a megértése annak, hogyan érzi magát, mire van szüksége. Ha így vagyok jelen, és valódi kapcsolat alakul ki közöttünk, akkor tudom felajánlani neki, amit lehetőségként az Egyház kínál.

K. S.: Tapasztalom, mennyi erőt tud adni a betegnek az, hogy szeretne eljutni a szentmisére. Ki bottal, ki kezekkel, ki járókerettel. Küzdelmes ez, de az emberek erőt vesznek magukon, mert fontos nekik. Kisebb csodák rendszeresen történnek: a beteg megnyugszik, érzékelhetően erőre kap, szinte megújul a szentségek kiszolgáltatása által, és kitartóbban tudja folytatni a küzdelmet a betegség ellen. Isten segíti az embert.

– Segítőként egyesek talán a saját problémájukra is keresik a választ. Helyes ez? Ugyanakkor van egy orosz mondás, amely szerint a jóllakott ember nem érti meg azt, aki éhes.

N. M. P.: Kutatták is ezt a jelenséget, és megállapították:

a segítő hivatást választók hatévennégy százaléka valami olyan sérülést élt át, amit nem tudott feldolgozni, és a segítés által ezt is orvosolni szeretné. A képzés afelé tereli a beteglátogatókat, hogy merjenek szembenézni a saját a sérüléseikkel, fogadják el azokat, így a sebek gyógyulni tudnak, ők maguk pedig sebzett gyógyítókká válnak. A beteglátogató komoly önismereti munkára is vállalkozik, mert a másik emberrel való mély találkozásban óhatatlanul felismeri saját élete hiányosságait, problémáit. De a sebzettség nem jelenti azt, hogy nem fog tudni jól segíteni. Ha tisztázta, mi az a seb, amit hordoz, az nemcsak gyógyulni fog, hanem segítségére lesz abban, hogy még jobb segítővé váljon. Szép az a kép, amikor a feltámadt Krisztus megjelenik apostolainak, és látszanak a sebei. Nem véletlen ez. Ha a Fel-

támadott vállalta a sebeit, én is vállalhatom.

– A beteglátogató szolgálat jó terep az ökumené megélésére is.

N. M. P.: Hála Istennek, nagyon jó az együttműködés a más felekezetű lelkészekkel. A beteglátogató mindenkihez odalép, nem kérdezi meg, ki katolikus, és ki nem. A *Mi-atyánk* közös imádkozása rendszeres a betegágyánál. Ebben a szolgálatban jól megélhető, mi az, ami közös: a Krisztussal való személyes kapcsolat és az istenhit. Ez pedig sokkal több, mint az, ami elválaszt minket.

K. S.: Természetesen ha a betegben felmerül az igény, hogy szeretne a saját felekezete szerinti lelkipásztorral találkozni, akkor a beteglátogató jelzi ezt a kórházlelkésznek.

– Milyen a betegek viszonya a valláshoz? Változott ez a húsz év alatt?

N. M. P.: Sok múlik azon, hogyan van jelen a kórházban a beteglátogató. Ha azt gondolja, a beszélgetés célja az, hogy ő tanúságot tegyen a hitéről, és a beteget a szentségek felvételére ösztönözze, akkor sokszor találkozik elutasítással. De ha megpróbál arra figyelni, hogy a betegnek mire van szüksége az adott pillanatban, akkor a másik ember azt éli meg, hogy értő fülekre talált, vele és érte van ott a beteglátogató. Ahogyan a legutóbbi népszámlálás adatai is mutatják, ma kevesebb ember gyakorolja rendszeresen a vallását. Ennek megfelelően a kórházakban is kevesebb a kifejezett igény a szentségek felvételére. Ugyanakkor azt is tapasztaljuk, az emberek ma még inkább vágnak arra, hogy meghallgassák őket, beszélgessenek velük az élet nagy kérdéseiről és a spiritualitással kapcsolatos kérdésekről.

A szolgálatunk így egyúttal misszió is. Nem hittérítés; mi azáltal visszük a hitünket a betegekhez, hogy az elfogadó, szerető Krisztust képviseljük.

– Napjainkban társadalmi párbeszéd zajlik az eutanáziáról. Mit gondol erről az, aki a betegágy mellett áll?

N. M. P.: Nagyon nehéz kérdés ez. Egy személyes tör-

ténet mondanék el. A legjobb barátomnál ALS-betegséget diagnosztizáltak. Láttam, mit tesz az emberrel ez a kór, hogyan épül le a test, bénulnak le a végtagok, és ott a rém, hogy a bénulás eléri majd a légzőizmokat. Végigkísértem a barátomat a betegségében. Mélyen hívó ember volt, és a hite a betegsége alatt még erősödött is. Azt mondta, két dologtól fél: a fulladástól, és attól, hogy egyedül lesz a végső pillanatban. Csodálatos volt, hogy amikor eljött az ideje, ott voltak körülötte a szerettei, és szépen csendben elaludt. Nem következett be, amitől félt. Úgy éreztem, Isten figyelembe vette a kérését. Nagyon kötődtem hozzá, de eszembe sem jutott volna bármilyen módon meggyorsítani a halálát. Ez nem olyan dolog, ami a mi kezünkben van. Nem tehetünk mást, mint hogy bíznunk Istenben. Ő tudja az időt, és úgy rendez el mindent, hogy a lehető legjobb legyen, még ha ilyen szörnyű betegség ér is minket.

– Ma általában kórházban egyedül hal meg az ember.

N. M. P.: A kórházban a haldoklót sokszor külön szobában helyezik el, vagy paravánnal elválasztják a többi betegtől. Ha nincsenek hozzátartozói, akkor bizony egyedül marad a végső órákban. Nagyon fontos lenne, talán az eutanázia témájánál is fontosabb, hogy miként gondoskodunk a szeretteinkről. Senkinek ne kelljen egyedül elmennie. És beszéljünk kellene a halálról, hogy másként nézzünk rá, hogy elfogadjuk: az életünk része. Ne ijedjünk meg tőle, és a családban, amíg mód van rá, legyünk együtt a szerettünkkel! Ne féljünk attól, hogy mit fogunk mondani! Nem az számít. Hanem az, bele tudok-e nézni a másik szemébe, ki tudom-e fejezni, hogy vele vagyok és szeretem. Felértékelődnek ilyenkor a gesztusok. Sokat jelent, ha megfogjuk a beteg kezét, ha érzi, hogy nincs egyedül. Mindannyiunk életében eljön egyszer ez a pillanat. Segítsünk, hogy a másik úgy élhesse meg, ahogy azt magunknak is kívánnánk!

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila

HÍREK KÉPEKBEN

• **Két új látványossággal bővült a dinnyési Várpark.** A parképítő, Alekszi Zoltán felkérésére Spányi Antal, a Székesfehérvári Egyházmegye püspöke március 12-én ünnepség keretében megáldotta a fehérvári koronázobazilika és az elfeledett dinnyési templom makettjét.

• **Jelenleg még építési terület** Dombováron az Árpád-házi Szent Erzsébet Katolikus Óvoda leendő épülete, de a tervek szerint 2024 decemberében már fogadják az óvodásokat az elkészült létesítményben. A kivitelezési munkálatokat január 4-én kezdték meg, az ünnepélyes alapkövetételt március 7-én tartották.

• **Befejeződtek az ófehértói Árpád-házi Szent Erzsébet-templom külső és belső felújítási munkálatai.** A templomot Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök szentmise keretében áldotta meg március 3-án, vizitációs látogatásának keretében.

Ferenc pápa nagybőjti üzenete másképp

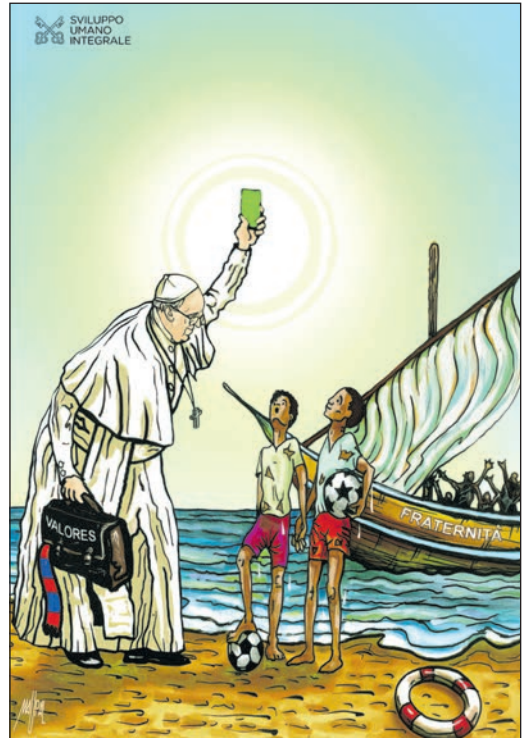
Mauro Pallotta illusztrációkat és grafikákat készített a pápa nagybőjti üzenetének terjesztése érdekében. A Maupal néven alkotó street art művész neve jól ismert a római házfalakra festett, Ferenc pápát ábrázoló graffiti-jeiről. A korábbi lázadó aktivista ma már a Vatikán által hivatalosan is jóváhagyott művész.

Maupal így nyilatkozott a Szent- atya idei nagybőjti üzenetéhez kapcsolódóan készített grafikáiról: „Megpróbálom az emberiségnek szóló nagy- szerű üzenetei közül hangsúlyozni néhányat. Komikusan, de kicsit iróniával vegyítve, néha akár még szarkasztikusan is, újraértelmezem őket. Ez jellegzetesen római stílus. Azért teszem ezt, hogy egyszerűsítsem az üzeneteit, amelyek esetleg kicsit bonyolultak lehetnek néhány embernek, különösen a nagyon fiataloknak. Az én nyelvezetem azonban könnyen érthető még egy négyéves számára is” – vallja a római utcai művész.

Néhány gondolat Ferenc pápa idei nagybőjti üzenetéből: „Én vagyok az Úr, a te Istened, én hoztalak ki Egyiptom földjéről, a szolgaság házából” (Kiv 20,2). „Isten neveli népét, hogy el tudja hagyni rabságait, és megtapasztalhasa az átmenetet a halálból az életbe.” „Napjainkban is az égig hallatszik megannyi elnyomott testvérünk kiáltása. Kérdezzük meg magunktól: Mihozzánk elér-e? Felráz-e bennünket? Megrendít-e minket?” „El a bálványokkal, amelyek nyomasztanak, el a függőségekkel, amelyek fogva tartanak! Ekkor az elsorvadt és magányos szív újraéled.”

Forrás és fotó: Dicastery for Promoting Integral Human Development

Öt év után csoda történik Párizsban

Elkészült a párizsi Notre-Dame székesegyház hajójának födémszerkezete, amely a huszártorommal együtt lett tűz- vész martaléka 2019-ben – jelentette be a helyreállítással megbízott vállalat a közösségi oldalán március 8-án, pénteken. Egy fényképet is közzétettek, amelyen az ácsok és fagaragók láthatók az újjáépített gerendázaton.

A fénykép, amelyet azóta internetezők ezrei lájkoltak, körbejárta a közösségi portálokat, amióta a vállalat péntek este közzétette Rebatir Notre-Dame de Paris (A Notre-Dame újjáépítése) című Facebook- és Instagram-oldalán. A fotón a masszív tölgyfagerendák között a mesterek, védősisakban; a szerkezet tetején pedig a hagyományos bokréta látható. A szentély gerendázata, amely szintén beomlott a

borítást helyezik el, és fokozatosan bontják a tornyot körülvevő állványzatot. A párizsi nyári olimpiai játékok idején – július 26. és augusztus 11. között – már szabadon látható lesz a huszártorony Párizs égen, a székesegyház pedig várhatóan december 8-án nyílik meg a nagyközönség előtt.

Rachida Dati kulturális miniszter március 8-án művészeti bizottságot nevezett ki, amely kiválasztja majd azt a művészt és üveges- mestert, aki hat modern ablaküveget készít a székesegyház egyes kápolnáiba. Az Emmanuel Macron francia elnök kívánságára készülő modern üveglablakokat hat kápolnában helyezik majd el, várhatóan legkorábban 2026-ban.

A 2019. áprilisi tűzvészben megrongálódott székesegyház öt évig tartó munkálatok után nyílik meg.

Az épület környékét – a párizsi városháza tájékoztatása szerint – fokozatosan újjátják fel 2025 és 2028 között.

**Forrás: Infostart; MTI
Fotó: MTI/EPA/Christophe Petit Tesson**

Városi keresztút Veszprémben

Városi keresztutat tartottak Veszprémben Udvardy György érsek vezetésével március 8-án, pénteken. A Margit-romoktól a Benedek-hegyig tartó veszprémi keresztúton több százan vettek részt.

A város összes plébániája összefogott, így a veszprémi hívők együtt járták végig Jézus szenvedéstörténetének állomásait a Szent Mihály-plébánia szervezésében. A stációk elmékedéseit a Veszprémi Egyetemi Lelkészszeg főiskolái és egyetemistái írták.

Udvardy György érsek úgy fogalmazott: Egyházunk tradíciója ez a szép vallási hagyomány, amikor végigjárjuk Jézus szenvedéstörténetének kiemelt eseményeit. Ezek az események olyanok, amelyek Jézus életében történtek, de kifejezőek, mert mindannyiunk életében fel tudjuk fedezni bármelyiket: az ítélezést, az elesést, a segítséget, a kívülről való érzelmennyilvánítást, a magányt, az újabb elesést, sőt a kereszt tapasztalatát, ami egyszerre jelenti azt is, hogy Jézus meghívott bennünket erre az életre, és ő a teljes életét akarja megosztani velünk – így a szenvedését is. És ez nem olyan, amitől menekülnünk kell, még ha fájdalmas is, hanem olyan, amiben azonosulni tudunk Jézusunkkal, aki az Atyához vezet bennünket – mondta a főpásztor.

A keresztútjárásnál megfogalmazhatjuk a saját nehézségeinket és keresztjeinket, hordozzuk azokat, akik különösen is kéri tőlünk, de valójában Jézus az, aki mindennap járja velünk a mi utunkat, amely keresztút is, szenvedés is, de a dicsőséges feltámadásnak is az elsőképe, illetve annak jelei megnyilvánulnak rajta. Amikor járjuk a keresztutat, akkor az Egyház misztériumjátékának hagyományát

is felelevenítjük, vagyis részeseivé válunk mindannak, amiről az énekek, az imádságok beszélnek – fogalmazott Udvardy György. – A mostani elmékedések jelentős részét az itt imádságban részt vevők, a Veszprémi Egyetemi Lelkészszeg főiskolái és egyetemistái írták. Saját életutak is megjelennek ebben; saját tapasztalatuk Jézusról, a megváltásról teljesen a miénk lesz így.

A városi keresztút végén a Benedek-hegy tetején a veszprémi érsek úgy fogalmazott: A hegyen Jézus Krisztus keresztje vár bennünket. Micsoda nagy ajándék, hogy a város fölé Jézus Krisztus keresztje magasodik. Milyen nagy ajándék, hogy a látóhatárba szinte beleül ennek a hegynek a látványa, hozzátartozik

az életterhez. Mindennap, bárhol is vagyunk ennek a városnak a pontján, lélekben fel tudjuk emelni fejünket, és abban a pillanatban, amikor ezt megtesszük, Krisztus keresztjét látjuk. A szenvedésnek és a megváltásnak a jelképe, szimbóluma, de az életnek is a szimbóluma. Napról napra hordozhatjuk mindennapi keresztjeinket, akár megoldhatatlanul is, és mégis jó tudni, hogy ha feltekintünk, Krisztus ott van. Ő már végigjárta, már megélte ezt.

Forrás és fotó: Veszprémi Főegyházmegye